

www.e-rara.ch

**Xenophontis philosophi ac historici excellentissimi Opera, quae
quidem extant, omnia**

Xenophon

Basileae, anno 1545

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-104628>

De Venatione Libellus

---

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

ILLVSTRISSIMO PRINCIPI AC

DOMINO, D. IOANNI VVOCESTRE, COMI
TI VICORNIENSI, OMNIBONVS LEO/
nicenus S. P. D.

NUPER legebam, princeps illustris, Xenophontis de Venatione libellum, in quo magnus ille tum rhetor, tum philoso-
phus, probare contendit uenandi studium plus ad uirtutem habere momenti, q̃ cuius credibile uideatur. Quam ad rem
multis rationibus utitur, sed illa nimirum potissima, quod apud Chironem huius instituti magistrum, heroēs ferē omnes
cum alias artes ingenijs maioribus dignas, tum uero prae ceteris uenationem meditati, facile omnibus quos aetas illa me-
lior tulit, non laude solum, sed admiratione etiam praestiterunt, cum fortissimi iidem fuerint, ac religiosissimi uiri. Id ex eo
cognosci potest, quod sibi patriaeq̃ suae praesidio & ornamento fuerunt, quod dijs charissimi omnes, deorum etiam hono-
res pleriq̃ meruerunt. Itaq̃ magna melibelli cupido cepit latine linguae tradendi. Haec enim eludant ceteri licet, quae de talibus uiris me-
morae produntur, & ea dicant fabulis similiora esse q̃ ueris. Ego cum te, uirq̃ institutionem confidero, dubitare non possum id opti-
ma ratione factum, ut hanc uenandi meditationem, quae te in primis delectat, magni uiri nihil ab honestioribus studiis alienam esse puta-
uerint. Nihil enim tibi deest ad laudis & gloriae cumulum, quem non ut ceteros uirtutibus praeditos uidemus singulis fere singulos, fide
Fabricium, pietate Regulum, continentia Catonem, iustitia Camillum, magnificentia Lucillum, humanitate Marcellum: sed omnibus pa-
riter bonis ornatum uidemus, quae hominibus uel natura tribuere potest, uel industria comparare. Quocirca libellum hunc latinum fa-
cere tuosq̃ ipsum nominis, Princeps illustris, deuouere constitui: opus, ut arbitror, aggressus, nec tibi iniucundum. Cuius enim rei exercita-
tione letaris, eiusdem profecto lectione gaudebis. Nec ceteris inutile. Nam quae Xenophon docet, tu cum ea facias, hinc
autoritate ducti iuuenes, hinc exemplo. hinc deniq̃ uerum laborem uanis uoluptatibus
anteponere incipient. Vale.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΧΕΝΟΡΗΟΝΤΙΣ

ΡΗΤΟΡΟΣ ΚΥ-
ΝΗΓΕΤΙΚΟΣ.

DE VENATIONE LV

BELLVS OMNIBO

no Leoniceno inter/

prete.

TO MEN ενρημα δεων κη απολ-
λων & κρη αρτεμιδου, αγρα κρη
κεινδου, ελοσαν η κρη επιμνηντο
τω χερων & δε δικαιεκτη & η λα-
δων & χαρην & δε δωρα, κη εχρητο. κη
εχρητον το αυτω μαθηται κωνηγε-
σιων τε κρη ετορων καλω, λεφαλος, ασκληπιος, με-
λανιων, νεστωρ, αμφιαρα, πηλεους, τελαμων, μελεια-
χρ, θησευς, ιππολυτο, παλαμηδης, οδυσσευς, με-
νεστευς, διομηδης, κωστωρ, πολυδεύκης, μαχαων, ποι-
δαλειος, αντιλοχ, αινειας, αχιλλεους, ων η η χρονον
εκασθ & απο δεων επιμνην. δωκεται δε μηδεις, οτι
οι ποταμοι αυτων αρτισινοντα. δεοις, ομως ετελευτησαν.
εωρ μιν γαρ η φυσικη. αλλ οι επαινοι αυτων μεγαλοι ε-
χρητοντο. μηδε οτι & κρη αε αυται ηλικια. ο γ' χερων &
βι & παμπυδης κρη. ζευς γ' κρη χερων αδελφοι, πα-
τρος η' αυτω, μηδους δε, ο μιν ρεας, ο δε ναιιδου νυμ-
φης. ωσε εχρητον μιν προτορ & πούτων, ετελευτησε η
υπεροη, ως αχιλλεας επιαιδουσαν. εν δε η αυτω μελεια
εικ των κωδων, κρη κωνηγοντων, κρη η αλλης παι-
δεας πολυ διγνεγοντα, η η αυτω αρτεμιδου εθαυμαδι-
σαν, λεφαλος μιν κρη απο δεων ηερακλιδης. ασκληπιος
δε μαχων & τυχη. ανισαναι μιν τεθνεωτας, νοσουν-
τας δε ιαατα. δεα δε ταυτα δεος ων, παρ ανδρωποισ
αει μνησων κλη & εχει. μελανιων δε τοσούτου υπορεχε
ολοπονίας, ωσε ων αυτω αντοραςαι εχρητοντο, οι τοτε
αριστοι των τοτε μεγιστων γαμων, μόν & τυχην ατα-
λαντης. νεστωρ & δε πεδωκελυθηδνην αρτη των ελλη-
νων πας ανος, ωσε εδοσιν αν λεγοιμι. αμφιαρα & δε
οτε αυτη θηεας ετραυδουσε, πλεσων κησας μιν & πα-
νον, τυχη παρ δεων αει ζων τιμαατα. πηλεους δε αυ-
θυμιαν παρεχε κρη δεοις δουια τε δετην αυτω, κρη
γαμον παρ χερωνι υμνησαι. τελαμων δε τοσούτ &
εχρητ, ωσε εν μιν πολεως η μεγιστης, αυτων εθου-
λεω γημαι περιβοιαν των αλλωδων. οτε η ο πρωτ &
των ελλωων εδιδου τα αρισεα ηερακλιδης ο διος ελωμ
τροιαν.

VENATIO & canes, deo-
rum inuentio fuit Apollinis
atque Dianae. Hac uero pro-
pter iustitiam donarunt, orna-
runtq̃ Chironem: quo ille ac-
cepit dono letus utebatur.

Hinc & uenationis & bona-
rum aliusmodi artium discipuli fuisse Cephalus, Aes-
culapius, Melanion, Nestor, Theseus, Hippoly-
tus, Palamedes, Ulysses, Menestheus, Diomedes,
Castor, Pollux, Machaon, Podalirius, Anulo-
chus, Aeneas, Achilles, qui per id tempus dijs cha-
ri fuisse. Nemo autem miretur quod plerique eorum,
tametsi dijs placerent, tamen mortui sunt: hoc enim
naturae est: sed laudes ipsorum etate magna fue-
runt: omnibus enim Chironis uita suffecit. Iupiter ei-
nim, Chironq̃ fratres ex eodem patre, sed ille Rheae,
hic Naiade nymphe matre: itaque natus est ante il-
los, mortuus uero postquam erudit Achilles: sed ca-
num uenationisq̃, & aliarum artium studio, cum
multum uirtute praestarent, admirabiles fuerunt. Et
Cephalus quidem a dea raptus est. Aesculapius ma-
iora consecutus, ut mortuos suscitaret, egrotos sa-
naret: quapropter deus cum sit, perpetuam glori-
am obtinet. Melanion tantum studio laboris excel-
luit, ut ex riuulibus suis qui ad maxima connubia
digniores erant, Atalanta nuptias solus consequutus
fuerit, quarum spectatissimos etatis illius uiros amu-
los habuit. Nestoris uirtus Graecorum aures ita oc-
cupauit, ut non apud ignaros loquar. Amphiaras
us cum aduersus Thebas militasset, plurimam lau-
dem adeptus, deorum honores immortalis obtinuit.
Peleus effecit ut sibi Theim dii desponsare cupe-
rent, & nuptias apud Chironem celebrarent.
Telamon tantus euasit, ut ex urbe maxima sibi
bi quam uolebat Alcathoi filiam Periboeam uxo-
rem duxerit: & cum Graecorum princeps capta
Trois

Troia Iouis Hercules militaria dona tribueret, Hec-
 tionem ipsi habendam tradiderit. Meleager
 quos honores cepit, planum est: patris autem
 qui oblitus est, in senectute deam infortunium
 habuit. Theseus Græciæ totius hostes solus
 perdidit, auscæque patria nunc etiam admiran-
 dus perhibetur. Hippolytus Dianæ charus,
 modestia et pietate inter beatos habitus oppeti-
 ti. Palamedes, dum uixit, omnes ætatis suæ uiros
 plurimum sapientia præstitit: post iniustam uero
 mortem uindictatus à dijs quantum alius nemo.
 Occisus est autem non unde arbitrantur nonnul-
 li: neque enim fuisset hic prope optimus ille ho-
 mo similis, sed improbi facinus perpetrarunt.
 Menestheus præ industria uenandi tantum laboran-
 do præualuit, ut huic bellicis rebus Græcorum
 primi cedere fateantur, excepto Nestore, qui
 nec ipse quidem superior, sed par esse cense-
 tur. Vlysses et Diomedes per singula cla-
 ri, ad summam causa fuerunt ut Troia caperetur.
 Castor et Pollux his quæ à Chirone didicerant,
 tantum in Græcia claruerunt, ut propter eorum
 opinionem immortales fuerint. Machaon et
 Podalirius his itidem omnibus eruditi, et arte,
 et oratione, et bello præstantes euasere. An-
 tiocbus pro patre moriens tantum gloriæ conse-
 quutus est, ut apud Græcos solus prædicetur pa-
 tris amator. Aeneas dijs penatibus seruatis, ser-
 uato et ipso patre, gloriam pietatis emeruit: hu-
 ic et hostes uni ex omnibus quos ad Troiam ce-
 perant, uis belli abstinere. Achilles in hac
 disciplina educatus, documenta de se adeo pul-
 chra et magna dedit, ut de illo nec dicendo
 quisquam, nec audiendo satietur. Hi tales
 Chironis diligentia fuerunt, quam nunc etiam
 et boni admirantur, et mali detrectant. Itaque
 in Græcia si cui uel ciuitati, uel regi calamitates
 uenire, liberatores ipsi fuerunt. Si uero uni-
 uersæ Græciæ cum barbaris certamen uel bellum
 fuit, per eos Græci uictoriam obtinuerunt. Eo
 factum est ut Græciam ipsi inuictam reddiderint.
 Quocirca iuuenes admoneo, ut uenationis disci-
 plinam, si quam aliam, minime contemnunt: hinc
 etenim bello strenui, cæterisque rebus euadunt, ut
 bene et dicere et facere cogantur. Cum igitur
 tur e pueris excefferint, primum uenandi studi-
 um obire oportet. Deinde aliarum artium (si
 quis uisus fuerit habere facultatem) quæ quidem
 alijs idonea est, ut inde non parum iuuentur, alijs
 uero secus: ac propterea omnem diligentiam adhi-
 bebant, ut nihil quantum in se erit, omittat. At uero
 quot quibusque rebus instructus ad hoc se conferre de-
 beat, expediam, et res ipsas, et rerum cuiusque scien-
 tiam: ut cum eas perceperit, opus aggrediatur. Nec
 fit qui hæc contemnenda putet: nam sine his agi ni-
 hil posset. Oportet rei uenatoris studiosum lingua
 Græcum esse, ætate annorum circiter uiginti, statura
 sane agilem et ualidum, animo uero patientem, ut
 laboris uictor re ipsa lætetur. Sagenæ uero tenuis-
 simo lino Phasiano uel Carthaginensi, nec non cas-
 ses, et

De persona
 uenatoris.

τροίαν, ἡσπόντω αὐτῷ ἐδωκεν. μελέαγρος δὲ τὰς μὲν πε-
 μάς αἷς ἐλαβεν φανόρα. πατὴρ δὲ γῆρας ὑπὸ ἀνδρα-
 νομῆος ἐλθεῖν, οὐχ αὐτὸς αἰτίας ἐδυσύχεσε. θεσπύς δὲ
 αὖ μὲν ἐλθέειν ἐχθροὺς πάσης. μόνος ἀπώλεισε.
 τὴν δὲ αὐτὸς πατρίδα πολλῶν μέγιστον ποίησε, ἐπὶ καὶ
 νῦν θαυμάζεται. ἰππολύτος δὲ ἑὸν μὲν ἐλθέειν
 ἐτιμᾶτο ἐν λόγοις, σάφροσιν δὲ καὶ ὁσιότη-
 τι μακροχρόνιος ἐτελεύτησε. παλαμήδης δὲ ὥς μὲν ἡ
 πολὺ τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ ὑπέχετο σοφία ἀφ' αὐτῶν δὲ ἀδύ-
 κως, ποσούτης ἐτυχε τιμωρίας ἑὸν δὲ ὄψιν οὐδὲν
 ἀλλ' αὐδρόπων. ἐτελεύτησε δὲ οὐχ ὑφ' ὧν οἴονταί
 πινόν. οὐ γὰρ αὖ ἡμῶν μὲν χερσὶν ἔαρις. ὁ δὲ ὁμοίως
 ἀγαθοῖς, καὶ οἱ δὲ ἐπὶ ἑαυτοῦ τὸ ἐργον. μενεσθεὺς δὲ ἐκ
 ἐλθέειν ἐλθέειν ἐκ τῶν κυνηγεσιῶν ποσούτων ὑπέχε-
 θαλε φιλοπονία, ὥς ἐομολογῆται, αὖ τῶν ἐλλείπων πρῶ-
 τος, ὑστέρους ἔτι, τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκείνου, πᾶσι νέ-
 σοντο, καὶ ὅτι οὐ πῶς ἐχεν λέγεται, ἀλλὰ ὀρίξιν. οἱ
 λυσσεὺς δὲ καὶ διομήδης, λαμπροὶ μὲν καὶ κατὰ γῆ-
 κασον, τὸ δὲ ὅλον αἰτίοι τρώαν ἀλώνα. κἄστωρ δὲ καὶ πο-
 λυδιδύκης, ὅσα ἐπεδείξαντο ἐν τῇ ἐλλάδι τῶν παρὰ χεί-
 ρωντο. ἴσα τὸ ἀξίωμα, καὶ ἐκ τούτων ἀνάσσει. μα-
 χάων δὲ καὶ ποδάλειρος παιδὶ δυνάτεος τὰ αὐτὰ πᾶν-
 τα, ἐγγύοντο καὶ τέχνας καὶ λόγους καὶ πολέμους ἀγα-
 θοί. ἀντίλοχος δὲ τὸ πατὴρ ὑπὸ ἀποθανόντων ποσούτης
 ἐτυχε δύκλειος, ὥς μόνος φιλοπαίτωρ παρὰ τοῖς ἔλλη-
 σι ἀναγορεύθη. αἰνέας δὲ σώσας μὲν τὸν πατὴρα
 καὶ μητρὸς θεούς, σώσας δὲ καὶ αὐτὸς τὸν πατέρα, δὲ
 ξανθὸς ἐκείνης δὲ λυγρότατος, ὥς καὶ οἱ πολέμιοι μὲν ἐ-
 κείνῳ ἐκράτησαν ἐν τρώϊ, ἐλοσαν μὲν συληθῆναι.
 ἀχιλλεύς δὲ γὰρ ταῦτα τῇ παιδείᾳ τραφὲς, οὐτὼ καλὰ
 καὶ μέγιστα μνημεῖα παρέδωκεν, ὥς οὐτε λέγων, ἔτε
 ἀκούων ποδὲς ἐκείνης οὐδὲν ἀπὸ γορεύει, ὅτι τοιοῦτοι
 ἐγγύοντο ἐκ ἐλθέειν ἐκ τῶν παρὰ χείρωντο, ἡς οἱ μὲν
 ἀγαθοί, ἐπὶ καὶ νῦν ὄντες, οἱ δὲ καὶ ἐφθονοῦσι. ὥς γὰρ
 μὲν τῇ ἐλλάδι, εἴτω συμφεραῖ ἐγγύοντο, ἢ πόλεμος, ἢ βα-
 σιλεῖς, ἐλύοντο αὐτῶν εἰς δὲ πῶς αὖ βαρβάρους πάντας,
 πᾶσι τῇ ἐλλάδι νέκοντο, ἢ πόλεμος, ἴσα τούτους οἱ ἐλ-
 λῶντο ἐκράτησαν, ὥς ἀνίκητον τὴν ἐλλάδα παρέχον.
 ἐγὼ μὲν οὖν πρῶτον τοῖς νέοις, μὴ κατὰ φρονέειν κυνηγε-
 σιῶν, μὴ δὲ ἐλθέειν ποσειδῶν. ἐκ τούτων γὰρ γίνονται
 τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἀγαθοί, εἰς τε τὰ ἄλλα δὲ ὧν ἀνάγκη
 καλῶς νοεῖν καὶ λέγειν καὶ πράττειν. πρῶτον μὲν δὲ χρὴ
 ἐλθεῖν ὑπὸ τῷ ὑπὸ τῆς διδασκαλίας, τὸ δὲ κυνηγεσιῶν, τὸ δὲ ἐκ
 παιδὸς ἀλλὰ τὸντα τὴν ἡλικίαν. ἔπειτα καὶ ὑπὸ τὰ ἄλλα
 παιδείματα, τὸν μὲν ἐχόντα σκεψάμενον τὴν ὁσίαν,
 ὧ μὲν ὅστις ἐκείνη ἀξίως ἐλθεῖν ὡφείλει, ὧ μὴ ὅστις
 ἀλλ' οὐδὲ τὴν πῶς πῶς μὲν παρὰ χείρας, μὴ δὲ ἐλθέειν
 ἐλθεῖν αὐτὸς δυνάμεως. ὅρα δὲ καὶ οἱ αἰεὶ παρὰ δόξαν
 μὲν ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸ φράσσω, καὶ αὐτὰ καὶ τὴν ὑπὸ
 μὲν ἐκάστου, ἵνα πῶς ὡς ἐγχεῖν τῷ ὄντι, καὶ μὴ οἷος
 αὐτὰ φάστω νομιστέω. αὐτὸν γὰρ δὴ τούτων, δὲ αὐ-
 τοῖς πρῶτοις. καὶ δὲ τῶν μὲν ἀρκύων ὑπὸ θυμοῦ ταῦτα
 γὰρ τὴν φωνὴν ἡλῶνα, τὴν δὲ ἡλικίαν ποδὲς ἐπὶ εἰσο-
 τῷ εἰδῶ. ἐλαφροῦ, ἰχθυοῦ, ψυχῶ δὲ ἐκαστοῦ ἵνα τῶν
 πόνων τούτων κρατῶν, χαίρειν τῷ ἔργῳ. τὰς δὲ ἀρκύς,
 φασγάνου ἢ λαρχιδίου, λεπτὸν λίνον, καὶ τὰ ἄλλα
 ὅσα

ὁρα ὅτι τὰ δίκτυα ἐώσαν δὲ αἱ μὲν ἀρκύνου γινώσκουσιν. τὸ δὲ μέγεθος πηγασιθῆαι, διπλάσαι δὲ τοὺς βρόχους. ὑφίστανται δὲ τοὺς ποδιδρόμους ἀναμμάττας, ἵνα οὐ προχωροῦσι. τὰ δὲ γινώσκοντες δὴ δὲ ἐκάλιναι, τὸ δὲ μέγεθος τὰ μὲν γινώσκοντες διώρυγα, τετρώρυγα, πηγάριον. τὰ δὲ δίκτυα δὲ κώρυγα, ἐκωρύγα, ῥακοντῶρυγα. ἐὰν ἡ μὲν οὖν διωρυγὴ ἀποστῇ, ἀμφοτέρω ῥακοντῶρυγα καὶ τῷ βρόχῳ τὸ διάστημα ἵσχυται ἀρκύνου. γὰρ δὲ τοῖς ἀρκύνουσιν τὰ μὲν γινώσκοντες, ἐχέτωμασους, τὰ δὲ δίκτυα, δακτυλίους. τοὺς δὲ ποδιδρόμους ἀκροφῶνται αἱ δὲ χαλίδου μὲν τῷ ἀρκύνῳ, τὸ μὲν δὲ ἐκπαλαῖσιν. ἐώσαν δὲ ἐν ἐλάτῃ. αἱ μὲν αὖτις αὐτῶν, γὰρ τοῖς ἐπὶ κλίμασι τῶν χωρίων, ἵνα τὰ ὑφ' ὧν ἀφαιρώσιν. γὰρ ὁμαλῆσιν αἱ ἴσαι. αὐταὶ δ' ὑποδίσσασθαι τὰ ἀκρα καὶ αὐτὰ λαβεῖν. τῶν δὲ ἀρκύνῳ διπλάσαι αἱ δὲ τῷ δίκτυῳ, τὸ μὲν μέγεθος πηγασιθῆαι, διπλῶς ἔχουσαι μικρά, τὰ γὰρ κλίματα μὴ βαθεῖα, ἐνταυτοῖς δὲ πάσαι, καὶ μὴ ἀσύμμετροι τὰ πᾶσι πῶς τὰ μήκη. τῷ δὲ πλῆθει τῶν χαλίδων οἷον τὸ ἐν ῥακῇ πῶς τὰ δίκτυα πολλῶν ἐν ὀλίγῳ. ἐλάτῃ μὲν ἀμφοτέρω τέννῃ γὰρ τῇ σῶσει, πλεονεχῶς αὖτις ἵσχυται. ἐώσαν δὲ καὶ γὰρ ὅταν ἐσονται αἱ ἀρκύνου καὶ τὰ δίκτυα γὰρ ἐκαστοῖς, κυνοῦχοντες μόχθῳ, καὶ τὰ δὲ ἐπ' αὐτῶν, ἵνα ἡ ἐν ὕψει τέμνοντα φράσῃν τὰ διεόμνηται. τὰ δὲ γὰρ τῶν κυνοῦχοντες διπλῶς. αἱ μὲν καὶ σῶσαι αἱ δὲ ἀλωπεκίδου. ἐχουσι δ' αἱ μὲν καὶ σῶσαι τῶν ἐπ' αὐτῶν τῶν τῶν, ὅτι καὶ πῶς ἡ δὲ τῶν ἐργῶν, μάλιστα αὐτῶν διεφύλαξεν. αἱ δὲ ἀλωπεκίδου, διότι ἐκ κυνοῦχοντες καὶ ἀλωπεκίδου ἐχρῶντο. γὰρ πολλῶν δὲ γινώσκοντες συγκίεσθαι αὐτῶν ἡ φύσις. χείρους δὲ καὶ πλείους αἱ τῶν αἰσθητῶν, μικραὶ, γινώσκοντες, χαροποι, κυνοῖ, αἰσθητῶν, σκληραὶ, ἀδυνάτοι, φιλαὶ, ὑψιλαὶ, ἀσύμμετροι, ἀψυχοὶ, ἀρκύνου, οὐκ οὐ ποδιδου. αἱ μὲν οὐ μὲν μικραὶ πολλὰ κίεσθαι τῶν κυνοῦχοντες ἀκροφῶνται ἐν ὀργασίᾳ, ὁρα τὸ μικρόν. αἱ δὲ γινώσκοντες, ἀσμοὶ, καὶ ὁρα τὸ οὐκ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν. κυνοῖ δὲ καὶ χαροποι, χείρους τὰ ὅματα ἐχουσι. ἀμφοῖς δὲ καὶ αἰσθητῶν ὁρα τὰ. αἱ δὲ σκληραὶ τὰ εἶδη χαλεπῶς ἀπὸ τῶν κυνοῦχοντες ἀπαλλάττειν, ποδιδου δὲ ἀπὸ τῶν αἱ ἀδυνάτοι καὶ αἰσθητῶν καὶ αἱ φιλαὶ, ὅτι ὑψιλαὶ ἀσύμμετροι ἀπὸ τῶν τῶν ἐχουσαι τὰ ὅματα βαρέως ὁρα φοιτῶσι. αἱ ἀψυχοὶ δὲ λείπουσι τὰ ἐργῶν, καὶ αἰσθητῶν τῶν ἡλίου ὑπὸ τὰς σκιὰς, καὶ κατακλίνονται. αἱ ἡ ἀρκύνου, μάλιστα καὶ ὀλίγους αἰσθητῶν τῶν αἰσθητῶν. αἱ δὲ ἀποδου οὐκ ἐὰν ὡς οὐκ ἀψυχοὶ, τοὺς πόρους δύνανται αἰσθητῶν, ἀλλ' ἀπαγορεύουσι ὁρα τὸ ἀλλοῦ τῶν ποδιδου. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν ἡλικίᾳ πολλοὶ τρόποι ἐκ τῶν κυνοῦχοντες. αἱ μὲν γὰρ ἐπειδὴ λαβῶσι τὰ ἡλικίαν, ποδιδου ἀσπῶν, ὥς μὴ γινώσκουσι ὅτι ἐκ δύνουσι. αἱ δὲ τὰ ὅματα μόνον ὁρα κινῶσι, τῶν δὲ ἐκ δύνουσι καὶ ἐχουσι. αἱ δὲ τὰ ὅματα μὲν ἀκίνητα ἐχουσι, ἀκρα δὲ τῇ ἐκ δύνουσι. ἀλλὰ δὲ σπῶνται τὰ ὅματα, καὶ ὡς σκηνῶνται ὁρα τῶν ἐκ δύνουσι, χάσκει τῶν ἐκ δύνουσι, καὶ φράσκει ὁρα τῶν ἐκ δύνουσι. πολλὰ δὲ τούτων μὲν οὐκ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν, καὶ ὡς δὲ ποδιδου ὁρα, ὑλακίεσθαι ποδιδου τὰ ἡλικίαν, ὅτι ἐκ δύνουσι εἰς αὐτὰ ἀφρόνως καταπαύσασθαι τὰς αἰσθητῶν. εἰσὶ δ' αἱ ἐκ δύνουσι πολλοὶ γινώσκοντες καὶ πλείους ὑπὸ λαμβανούσας ἐκ τῶν ποδιδου τὰ ἡλικίαν παραλείπουσι τῶν αἰσθητῶν.

ses, & retia: et sagenæ quidem filis nouem, ma/
gnitudo quinq; spithamarum: laquei ulnis un/
decim: plagas uero subijciant enodes, ut labi fa/
cile possint. Casses uero filis duodecim: magni/
tudo uallos capiat binos, ternos, quaternos, qui
nos. Retia uero denos, uigenos, trigenos: nam si
maiora fuerint, sient intractabilia: utraq; uero
sint macularum triginta. Laqueorum spaciū sit
sagenis æquale. In fastigio casses trochiscos ha/
10 beant, retia annulos, plagas autem à spirulis. Et
sagenarum quidem hastilia longa sint denas ul/
nas, & eo breuiiores. Et ex his alia in decliui/
locis inæqualia æqualiter surgant, alia in pla/
nis. Aequalia uero supremum circumflexibilia
sint, ipsaq; leuia. Cassium uero bis tantum. Re/
tium quinos spithamas pedes modice bifurcata,
nec profunde incisa: ualida omnia, ut nihil à lon/
gitudine crassitudo dissentiat. Numero hastili/
um ad retia maiore uti minoræue licet. Sed statu
20 endo pauciora, laboriosius tenduntur, plura oci/
osius. Vbicunque uero sagena & retia fuerint,
utrobique sit copula canum: turma sint & fal/
ces, ut saltus (sicubi oportet) cæsa sylua clauda/
tur. Iam uero canum duo sunt genera: hæ
castoriæ sunt, illæ uero uulpinæ. Et castoriæ qui/
dem cognomen habent, quod eas Castor re ip/
sa delectatus, præcipue obseruauit. Vulpinæ,
quod ex canibus natæ sint et uulpibus, quarum
natura spacio temporis confusa est. Et hæ plu/
30 res deterioresq; sunt, ut pusillæ & grypæ, ut
hilaræ, ac murinis oculis deformes, strigosæ, in/
firmæ, tenues, proceræ, inhabiles, pusillanimes,
non sagaces, mollipedes. Pusillæ igitur sæpe in/
ter uenandum propter breuitatem operam per/
dunt. Grypæ sine rostro sunt, & propterea le/
porem tenere non possunt. Hilaræ ac muri/
nis oculis hebetiori sunt acie. Deformes uero
sunt ipso usu turpes. Strigosæ à saltu non faci/
le absistunt, sed laboris impatientes sunt. Infirmæ
40 ac tenues & proceræ, itémque inhabiles,
uagis oculis grauter incedunt. Pusillanimes
opera destruunt, & se sub umbras à sole reci/
piunt ac recubant. Quæ uero sagaces non
sunt, ægrè raróque sentiunt leporem. Mollis/
pedes nec si magnanimæ fuerint, labores pati
possunt, sed præ pedum dolore deficiunt. Ho/
rum autem ipsorum canum diuersæ sunt etiam
indagines. Hæ nanque ubi uestigia deprehen/
derint, nihil significantes ambulant, ut cognos/
50 scere non possis an inuestigent: illæ auribus tan/
tummodo micant, cauda immotæ manent. A/
liæ auribus immotis, summum caudæ uibrant:
nonnullæ demittunt aures, & contracta fron/
te per uestigium continentes prementésque cau/
dam discurrunt. Multæ nihil horum faci/
unt, sed insanientes obambulant, & uestigia
circumlatrantes, cum in ea inciderint, teme/
re signa prætereunt. Sunt quæ ambagi/
bus multis ac erroribus utentes, cum de proxi/
mo uestigia concipiant, leporem derelinquunt:

De uario ge
nere canũ.

ser. δεκορύχα, εικοσά-
ρυχα, τριακοστόρυχα

ὅς τις uestigia incurrunt, coniecturam faci-
 unt: sed ubi leporem uident, trepidant: nec inua-
 dunt prius quam illum moueri conspexerint.
 Quæ uero indagando & transcurrendo alio-
 rum canum inuenta præoccupant, hæc iugiter in-
 tenta, sibiipse non credunt, & audaces sunt:
 quæ peritas laboris confocias progredi non si-
 nunt, sed perturbantes impediunt. Aliæ falsa am-
 plectuntur, & quicquid nactæ fuerint plauden-
 tes procedunt, suæ sibi fraudis conscie. Quæ/
 dam hoc idem faciunt inscite. Sunt & ignauæ,
 quæ nusquam à tramite declinant, uestigia re-
 cta ignorantes. At quæcunque canes uestigia, si
 cubilium fuerint, ignorant, si pedum, celeriter
 discurrunt, non sunt illæ quidem ingenue: sed
 pars ab initio uehementes, præ languore dein-
 de molestiam afferunt: pars non subeunt, & cō-
 tinuo declinant. Quædam in uias stulte incidunt,
 & ut plurimum contumaces aberrant. Multæ
 ferarum odio, pleræque hominum desiderio, agi-
 tatione omiſſa, recurrunt. Nonnullæ à uestigijs
 clangentes fallere tentant, pro ueris falsa simulæ
 tes. Sunt quæ hoc non faciunt, sed intercurrunt:
 & sicunde clangorem audierint, ad hunc reli-
 q̃uo opere feruntur: hæc nanque transcurreunt incer-
 tum. Quam ob rem illæ quod ualde suspiciuntur,
 aliæ quod opinantur, quædam quod simulant,
 sed inuidia laborant: nonnullæ cum semper una
 temere ferantur, per uestigium se interosculan-
 tur: his igitur utriusque quorum plurima naturali-
 ter habent, quædam etiam quod inscite ducten-
 tur, inutiles euadunt, & hæc quod canes studio-
 sos etiam uenationis detertere possunt. Quales
 autem eiusdem generis esse oporteat, et formas,
 et alia eiusmodi, dicam. Primum igitur magnas
 esse oportet, leuia deinde capita, simas, articulo
 sas, sub fronte uenosas, elatos oculos, nigros,
 præfulgidos, magnas frōtes ac latas: cauda disci-
 minia, breues aures ac tenues, posteriora gracili-
 a. Cervices longas, molles, ac teretes: pectora
 lata, & ab humeris non macilentia: humerorum in-
 terualla parua distantia. Anteriora crura breuia,
 recta, teretia, solida: articulos rectos: latera non
 ualde caua, sed coeuntia in obliquum: spinam
 carnosam magnitudine mediocrem. Illa nec
 mollia ualde, nec dura, inter magna & parua.
 Clunes obesas, posterius carnosas, superius ue-
 ro aptas, interius contractas. Inferiora uentris
 cum ipso uentre inania. Caudas longas, rectas, ac-
 cuitas, posteriora crura prioribus multo longio-
 ra, sed tamen idonea: pedes rotundos. Et canes
 si eiusmodi fuerint, fortes erunt, specie agiles, ha-
 biles, celeres, alacres, rostroque ualide. Sed
 ita uestigent, ut tramitibus celeriter excedant,
 capita terræ admouentes: ad uestigia subride-
 ant, auresque demittant, faciles oculos per sin-
 gula uoluant, & caudis blandientes multis in
 latera orbibus, per uestigia simul omnes progre-
 dian-
 tur. Sed ubi ad leporem ipsum aderint, tum
 uero uenatori planum faciant tendendo cele-
 rius,

De uestiga-
tione.

ὅς τις δ' ὠν τρεῖς χροσι, τὰ ἔχνη εἰσέζουσιν. πρὸ οὐ μὲν
 δὲ τὸν λαγὼν, τρεῖς μουσι, καὶ οὐκ ἐπὶ τρεῖς, πρὶν ἰδῶσιν
 ὑποκινουῖν τὰ. ὅσα δὲ τὰ τῶν ἄλλων κυνῶν εἰρήματα
 καὶ ταῖς ἔχνης καὶ μεταδρομαῖς πρὸθεύουσαι, θαμινὰ
 σκοποῦσαι ἑαυταῖς ἀπίστως ἔχουσιν. θρασυαίαι δ' αἱ οὐκ
 ἔως τῶν σωεργῶν τὰς σφῆρας, εἰς τὸ πρόδῃν περὶ γὰρ,
 ἀλλ' ἀνέργουσι δορυβοῦσαι. αἱ δ' ἀσπαζόμεναι τὰ ψυ-
 δῆν, καὶ ὑπερλαμπρυνόμεναι ἐφ' ὅτῳ αὐτὴν χῶσι, πρὸ-
 γουσι σωεργίᾳ ἑαυταῖς, ὅτι θῆρα πατάσιν. αἱ δ' οὐκ
 εἰδόμεναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι ταῦτα. φαῦλαι δ' αἱ οὐκ ἀπαλ-
 λαττόμεναι ἐκ τῶν κυνῶν, τὰ ὀρθὰ δ' γινώσκουσιν.
 ὅσαι δ' τῶν κυνῶν τὰ ἔχνη, τὰ μὲν δύναται ἀγνοοῦσι, τὰ
 δὲ δρομαῖα ταχὺ διατρέχουσιν, οὐκ εἰσὶ γνήσιαι. διῶ-
 κουσι δὲ αἱ μὲν ἀπὸ χόμηναι σφῆρας, ὅσῃ δὲ μαλακίαν
 ἀνίσχουσιν. αἱ δ' ὑποθέουσι, εἴτα ἀμαρτανόουσιν. ἔτρω-
 δὲ ἀνὸς τῶν ἐμπήσουσαι εἰς τὰς ὁδοὺς ἀμαρτανόουσι, τὸ
 ἀνὸς οὐσιν πολλὰ ἔχουσιν. πολλὰ δ' καὶ τὰ διώγματα αἱ
 ποιῶσαι ἐπ' ἀνέχονται ὅσα τὸ μισθῆρον. πολλὰ δὲ τὰ
 φιλάδρωπον. αἱ δ' ἐκ τῶν ἔχνης λευκαγύαι, θῆρα πα-
 τῶν περὶ ὧν, ἀληθῆς τὰ ψυδῆν ποιοῦμεναι. εἰσὶ δ' αἱ
 ὅσῃ μὲν οὐ ποιοῦσι, μεταξὺ δ' ἔθουσι, αὐτὰς περὶ ἀνὸς
 σιλευγῆς, κατὰ λείπουσαι τὰ αὐτῶν ἔργα, ἀπρονόη-
 τως ὡς ὅσῃ φέρονται. μεταθέουσι γὰρ αἱ μὲν ἀσφῆ-
 αἱ δ' ὅσῃ πολλὰ ὑπολαμβάνουσαι. διαφύουσι δ' ἔτρω. αἱ δὲ
 πεπλάσμενως. φθονεῶς δ' ἄλλαι ἐκκυῶσι πρὸς τὸ ἔχ-
 νη. ὅσῃ τέλους συμπαρεφερόμεναι. τὰ μὲν ἐν πλεῖστον
 τούτων, φύσει ἔχουσιν. τὰ δὲ καὶ γινώσκουσιν ἀνέπιστημένως, δύ-
 νησιν εἰσιν. αἱ τοιαῦται μὲν ἐν κυνῶν ἀπὸ ψῆσαν αὐ-
 τὰς ὡς ὡς μουσῶν κυνηγεσιῶν. οἷος δ' αἱ εἰσὶ τὰ αὐτὰ γέ-
 νος, τὰτε εἰσιν, καὶ τὰ ἄλλα φράσω. πρῶτον μὲν ἐν χῆν
 μεγάλαι, εἴτα ἐχούσας τὰς κεφαλὰς ἐλαφρὰς, σιμάς,
 ἀρδρῶδεις, ἰνώδεις τὰ κατὰ τὴν τῶν μετώπων, ὅματα
 μετώπων, μέλανα, λαμπρὰ, μετώπων μεγάλα καὶ πλα-
 τεία, τὰς δὲ κεφαλὰς βαθείας, ὅσα μικρά, λεπτά, ψιλοῖς
 ὀπίσθην, τραχήλους μακροῦς, ὕψους ποδὶ φέρεις, σῆν
 πλατῆα, καὶ ἀσφῆα ἀπὸ τῶν ὡμων τὰς ὡμοπλάτας δι-
 σῶσας μικρὰ, σκέλη τὰ πρόδῃα μικρά, ὀρθὰ, σφόνγυ-
 λα, σιβρὰ, αὐτὰς ἀγκῶνας ὀρθοῦς, πλὴν οὐ μὲν ἐπίπαν ἐα-
 θέας, ἀλλ' εἰς τὸ πλεονεχίον παρεκκρούσας, ὅσῃ σκεῶ-
 δη, τὰ μεγέθη μεταξὺ μακρῶν βραχέων, μήτε ὕψους
 λίαν, μήτε σκληρὰς, λαγῶνας μεταξὺ μεγάλων μικρῶν
 ἰσχία σφόνγυλα ὀπίσθην ἀσφῆα. αὐτὰς διὰ μὲν σι-
 διὰς μὲν ἀπὸ τῶν διὰ προεσφαλμένα, τὰ κατὰ τὴν τῶν
 λεγῶνων λαγῶν, καὶ αὐτὰς αὐτὰς λεγῶνας, ὅσῃ μακρὰς
 ὀρθὰς, λιγυρὰς, μυελίνας, καὶ σκληρὰς, ὑποκάλια μα-
 κρὰ, ποδὶ φέρει, δύπαχῃ, σκέλη πολλὰ μείζω, τὰ ὀπίσθην
 τὰ ἐμπροσθὴν καὶ ποδὶ κινὰ, πόδας ποδὶ φέρεις. ὅσα ἂν ὡ-
 σιν τοιαῦτα αἱ κυνῶν ἔσονται ἰσχυραὶ τὰ εἰσιν ἐλαφρὰ,
 σύμμετροι, ποδὶ κινὰς, ὅσα ἂν τὰ προσώπων φαῖνται καὶ
 δύσομοι. ἰσχυρὸν ἔσονται δ' ἐκ τῶν τριμῶν ταχὺ ἀπαλατ-
 τόμεναι, πρὸς τὰς κεφαλὰς ἀδὲ γλῶσθ δὲ χεῖρας, ἐμμε-
 δῶσαι μὲν πρὸς τὰ ἔχνη. ὡς κατὰ βάλλουσαι δὲ τὰ ὡ-
 τα, τὰ μὲν ὅματα πονεῖα δὲ σκεῖναι τῶν, τῶν δὲ ὅσῃ
 διασάινουσαι, κύκλους πολλοὺς πρὸς τὰς πλὴν πρὸς
 τῶσαν ὁμῶν, ὅσα τῶν ἔχνης ἀπασαι. ὅταν δὲ ποδὶ αὐ-
 τῶν ὡς τὰ λαγῶν, δὴ λῶν ποιέτωσαν τῶν κυνηγετῶν δὴ
 περ

τον φοιτῶσαι μάλλον γνωρίζουσαι, ἀπὸ τῶν θυμῶν, ἀπὸ τῶν
 λεφαλῶν, ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, ἀπὸ τῶν μεταλλάξεως τῶν σώμα-
 των, καὶ ἀπὸ τῶν ἀναβλεμμάτων καὶ ἐμβλεμμάτων τῶν ὡδῶν
 τὰς καθέσθας τοὺς λαγῶν, καὶ ἀπὸ τῶν εἰς τὸ πρόδον καὶ ὅπι-
 δον, καὶ εἰς τὸ πλάγιον διαρρέμωτων, καὶ ἀπὸ τῶν ἀληθῶς
 ἡδὴ αἰσθάνειν τῆς ψυχῆς, καὶ ὑπερχαίρει, ὅτι τοὺς λαγῶν
 ἐγγὺς ἐστὶ. διωκέτωσαν ἡ ἐρρωμένως καὶ μὴ ἐπανέσσει
 σὺ πολλὰ κλαγγῇ, καὶ ὑλαγμῶ, σιωπῇ πρῶτον μετὰ τῶν
 λαγῶ πάντη. μεταβιβάτωσαν δὲ ταχὺ, καὶ λαμπρῶς πυ-
 κνὰ μεταφερόμενα καὶ ἐπανακλαγγανῶσαι δικαίως.
 πῶς δὲ τῶν κυνηγέτων μὴ ἐπανίτωσαν λιπῶσαι τὰ ἔχ-
 νη. μετὰ τῶν εἰδῶν τῶν ὄργων τοῦτο δὲ ψυχῶν ἐπώσαν,
 καὶ ὀυπόδον, καὶ ὀυρινδον. δὲ ψυχῶν μὴ εἶναι ὅσον, ἐὰν μὴ
 λίπωσι τὰ κυνηγέτια, ὅταν ἡ πνίγη. ὀυρινδον δὲ, ἐὰν τῶν
 λαγῶ ὁσφραίνοντο γὰρ τοῖς ψιλοῖς, ξηροῖς, πεσσιλοῖς
 τῶν ἀσπρῶν ὡδῶν. ὀυπόδον δὲ, ἐὰν τῇ αὐτῇ ὥρᾳ μὴ κα-
 τὰ ῥυθμὸν αὐτῶν οἱ πόδες τὰ ὅρη διεσῶν. εὐτρυ-
 χον δὲ ἐὰν ἔχωσι λεπλῶ καὶ πυκνῶ καὶ μαλακῶ τῶν
 τριχῶν. τὰ δὲ χρώματα οὐ χεῖρ ἔχον τῶν κυνῶν οὐτε πυρρῶν,
 ὅτε μέλανα, οὐτε λευκὰ παντελῶς. ἐστὶ γὰρ ὁ γυναικῶν
 ὄψος. ἀλλ' ἀπλοῦ καὶ θηριῶδον. αἱ μὴ εἶναι πυρρῶν ἔχον-
 ται, ἐπώσαν, λευκῶν τριχῶν ἐπανέσσειαν πόδι τὰ πρόσω-
 πα, καὶ αἱ μέλαναι, αἱ δὲ λευκαὶ πυρρῶν. ὡδὲ τῶν
 μυρίαις ἀκραις τριχῶν ὀρθῶς βαθείας, καὶ ὡδὲ τῶν ὁσφύ-
 σι καὶ τῶν ὀφθαλμῶν κατω, αὐτῶν δὲ μετρίως. ἀγειν δὲ ἀμ-
 νορ τὰς κυνῶν τὰ ὅρη πολλὰ καὶ. τὰ ὄργα ἡ ἴση. τὰ μὴ
 γὰρ ὄρη, ὁμοῦ ὅτι καὶ ἰσχυρῶν. μεταθεῖν κατὰ ῥῶς τὰ δὲ
 ὄργα οὐδέποτε, ἀλλ' ὅσον προμῶν. ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὸ τοῦ
 εὐείσκειν τὸν λαγῶν ἀγαθὸν ἀγειν τὰς κυνῶν τὰ τρα-
 χέα. καὶ γὰρ ὀυπόδον γίγνεται καὶ τὰ σώματα δια-
 πονεῖται γὰρ τοῖς τοιούτοις, ὡφελῶνται. ἀγέδωσαν
 δὲ, θέρους μὲν μέγιστον μεσημβρίας, χειμῶν δὲ διὰ ἡμέ-
 ρας. μεσπῶρ δὲ ἔξω μεσημβρίας. γνῶντες δὲ ἐσπῶρ τὸ
 ἔαρ. ταῦτα γὰρ μετρία. τὰ δὲ ἔχον τοὺς λαγῶν, τῶν μὲν καὶ
 μῶν μακρὰ ὄντι, ἀλλ' ὅσον τῶν νυκτῶν τοῦ ἡέρος
 βραχέα, ἀλλ' ὅσον γνῶντες. χειμῶν μὲν οὐκ ὡς πρῶτον ὅσον
 αὐτῶν, ὅταν πᾶν ἡ καὶ πᾶν γνῶντες. ἡ μὲν γὰρ πᾶν ἡ
 αὐτῶν ἰσχυρῶν ἀνταπῶσαι τὸ διεμῶν ἔχει γὰρ αὐτῶν. ὅσον
 γετὸς ὡς πᾶν, καὶ αἱ κυνῶν μαλακῶσαι τὰς ῥίνας ὅ-
 δυνάται αἰδανῶσαι ὅταν ἡ τοιαῦτα, πρὶν αὐτὸ ἡ λῆος
 διαλύσῃ αὐτὰ, ἡ περὶ οὐσα ἡ ἡμέρα. τότε δὲ καὶ αἱ κύ-
 νων ὁσφραίνονται, καὶ αὐτὰ ἐπαναφερόμενα ὄντι. ἀφα-
 νίζει δὲ καὶ ἡ πολλὰ ὁσφύσῃ διαταφύρουσα αὐτὰ καὶ
 οἱ ὀμφοροὶ οἱ γινόμενοι διαχρόνως ὁσμάς ἄγοντο τῶν γνῶν-
 ται, ποιοῦσι δὲ ὅσον αὐτῶν ψυχῶν, χέρω δὲ καὶ τὰ νότια
 ποιεῖ. ὑφαίνονται γὰρ διαχέει. τὰ δὲ βόρεια ἐὰν ἡ αὐτὰ
 σωίσῃ καὶ σώζει. οἱ δὲ ὑφὲρ κατὰ κλύσσι καὶ αἱ ψε-
 κάδον, καὶ ἡ σελήνη ἀμαυροῖ τῶν διεμῶν. μέλισσά ὅταν
 ἡ πανσέλιον, καὶ μανόταται τότε. χαίροντο γὰρ τῶν
 φέγγει, ἐπαναρεπῶντο μακρὰ διαμροῦσιν ἀντιπαί-
 ζοντο. παραχῶς δὲ ὅταν ἀλώπεκον πρὸς ἐφέλθωσι.
 γίνονται τὰ δὲ ἔαρ κεκραμένον τῇ ὥρᾳ καλῶς πρῶτον τὰ
 ἰσχυρὰ λαμπρὰ, πλὴν ἔστι ἡ γνῶντες ἀθανάτουσα βλαπτεῖ τὰς
 κυνῶν, εἰς τὸ αὐτὸ συμμειγνύουσα τῶν αὐθιμ τὰς ὁ-
 μάς, λεπλῶ δὲ καὶ ἀσφῶν τῶν θέρους. διαπύρ γὰρ ὅσον ἡ γνῶ-
 ντες ἀφανίζει τὸ διεμῶν ὅσον χροσιν. ἐστὶ δὲ λεπλῶν, καὶ αἱ κυνῶν
 ἡ ἴση

rius, significando uehementius animo, capite,
 oculis, gestu corporis, acie tam reflexa, tamq;
 directa in leporis cubilia, diuerso impetu, in re/
 ctum, in aduersum, in obliquum, et uerè iam
 arrigendo animum ac gestiando, quod iuxta le/
 pore sunt. Intensus uerò premant, nec remit/
 tant, ingenti clamore atq; latratu cū lepore qua/
 libet euadentes, sed uelociter alacriterq; trans/
 mittant, sine modo transcurrētes, nec iniuria clā/
 10 gentes: nec uero ad uenatorē omīssis uestigijs re/
 deant. Tales forma, talesq; labore magnanīmae
 sunt, et duripedes, et sagaces, et nitidae. Magna/
 nimae erunt, si saltus astu incubente non deserūt.
 Sagaces, si leporē nudis in locis, aridis, apricis,
 austro imminēte praesentiunt. Duripedes, si non
 euestigio dum montes superant pedibus fatiscūt.
 Nitidae, si tenui ac denso molliq; pilo uestiuntur.
 At colore canes esse oportet, nec penitus fuluo,
 nec nigro, neq; candido: neq; tum generosus hic
 20 fuerit, sed ignobilis atq; serinus. Canes igitur uil/
 los, si fuluae et nigrae fuerint, candidos: si candi/
 dae, fuluos habeant, circū ora florentes. In sum/
 mo autem femine, rectos ac densos. In spina item
 extremaq; cauda: sed in suprema mediocres. Et
 satius fuerit per uiga saepe, per rura minus agita/
 re canes. Nam uiga uestigari possunt, et expe/
 ditē transcurri: rura neutrum possunt, impedita
 tramiibus. Est autem utile, etiam si non inuenia/
 tur lepus, agitare per aspera canes: nam duripe/
 30 des sunt, et corpora in his locis exercentes me/
 liores euadunt. Agitentur autem astate usq; ad
 meridiem, hyeme per solidum diem, autumno ul/
 tra meridiem. Vere circa uesperā: haec enim op/
 portuna sunt tempora. Atqui leporis uestigia mul/
 tum hyeme procedunt, quia longae sunt noctes:
 parū autem astate, quia e contrario sunt breues.
 Nec uero subolent hyeme, cum primū calorem
 sua ui contrahens, geluq; claudens in se contine/
 at: et cum hoc fuerit, torpescētes narib. canes
 40 sentire non possunt, prius quā sol diesue proce/
 dens omnia resoluat: tunc et canes odorāt, et
 ipsa dum percurruntur uestigia redolent. Ea ue/
 ro delet et ros multus superincumbens. Imbres
 etiam qui per anni tempora gignuntur, odorem
 ab humo rapientes, olfactū donec exiccetur diffi/
 cilem reddunt. Sed australis tempestas deterior
 est: nam humectans diffundit. Septentrionalis
 uero si serena fuerit, contrahit et seruat. Ac ue/
 ro pluuie et rores inundant. Luna etiam hali/
 50 tum extenuat, praecipue cum plenilunium fue/
 rit, et uestigia tunc quidem incertissima sunt.
 Nam exultantes ad lunam lepores inter se collu/
 dunt, et ea longè dissipantes dirimunt: sed per/
 turbatissima fiunt cum ea uulpes antea pertran/
 sierint. Ver propter anni temperiem ualde cla/
 ra praebet uestigia: quanquam terra sicubi flo/
 ret, canibus nocet, dum in unum spirantes con/
 fundit odores: sed exilia astate sunt ambigua.
 Nam terra feruens abolet quicquid halius
 habens. Est enim tenuis, et canes tunc
 Gg 2 minus

αὐτῶν - τὰ ὄρη)
 τα ὑπὲρ 1. 14. τὰ ὄρη
 εὐείσκειν. Porcus et
 Lamb. Bos Obs. Critic.
 c. 34. p. 147. putant
 fortassis ellipsin esse
 τῶν πορ. κατὰ. Bos
 quod coniectat forte
 Xenoph.
 εἰς τὰ ὄρη. et εἰς
 τὰ τρ. ut Elia.
 1. 13. H. A. c. 24. ex
 Xenoph. citat.

καταδ' αλλοι, μάστιγα μὲν δ' ἴα γῆς λεκηνήδης, ἐκ δ' ἔχω
 σὺν γῆσι δ' ὀρθήματα, καὶ δ' ἴα καλαμῆς δ' ἴα τὴν αὐτὰν γει-
 αν. κατὰ δ' αλλοι δ' ἔχουσιν τοὺς τριμμοῖς καὶ γὰρ ταῦς ὁδοῖς,
 ἐκ δ' ὧσιν ἰσόπεδοι. τὸ γὰρ φανὸν τὸ γὰρ αὐτῶν γῆς αὐτῶν
 λάμπει. αὐτοὶ δ' ὅταν αὖς λίδους, τὰ ὄρη, τὰ φέλλια,
 τὰ δ' αὖς ἀρχαῖα, δ' ἴα τὴν ὁμόχροαν. πελαμβαῖον
 τὸν δ' αὖς λευκῆς, ἐξισαντ. καὶ ἀνακαθίζοντο, ἐπαίρει
 σὺν αὐτῶν καὶ ἐπακούουσιν, ἐπὶ πλοῖσιον λελαγνῆ, καὶ
 ψάφῳ τῶν λευκῶν, καὶ ὅταν αὐτῶν αὐτῶν, ἀπ' ἑξῆς
 ταῖς δ' ἔχουσιν οὐκ ἀκούσαντο, ἀλλὰ δ' ἔξαντο, καὶ τὰ
 θῆντο. τὰ αὐτῶν, παρὰ τὰ αὐτῶν δ' ἴα τῶν αὐτῶν ἐπαλ-
 λαῖοντο, ἀλλὰ τὰ ἐμποιοῦντο, ἰχνόθυμ' ἰχνη ἀρχα-
 ροῦσι. καὶ εἰσι μακροδρομώτατοι μὲν οἱ ἐκ τῶν ψι-
 λῶν εὐετκόμοι, δ' ἴα τὸ καταφανές, βραχυδρομώτα-
 τοι δ' οἱ ἐκ τῶν διασέων. ἐμποδῶν γὰρ τὸ σκοτεινόν.
 δύο δ' ἔχουσιν τὰ γῆς ὅσιν αὐτῶν. οἱ μὲν γὰρ μεγάλοι ἐπὶ
 πόρῃσι, καὶ τὰ λυκῶν τὰ γὰρ μετώπων μέγα ἔχου-
 σιν, οἱ δ' ἐλαττοῖς, ἐπὶ ἄνδοι μικρὸν τὸ λυκόν ἔχον-
 τος. τὴν δ' ὅρα οἱ μὲν λυκῶν ποδὶ ποικίλον, οἱ δ' ἐπὶ
 ῥαττοῖ. τὰ δ' ὁμοῦται οἱ μὲν ὑποχαροῖ, οἱ δ' ὑπο-
 γλαυνοῖ. καὶ τὰ μέλανα τὰ ποδὶ τὰ ὅτα ἄκρα, οἱ μὲν
 ὡς πολὺ. οἱ δ' ὡς μικρὸν. ἔχουσιν δ' αὐτῶν αἱ πολλὰ τὴν
 νήσῳ αὖς ἐλάττους, αἱ τὴν ἐρημοὶ καὶ οἰκονόμου. τὸ δ'
 πλῆθος πλῆθος γὰρ αὐτῶν καὶ γὰρ ταῖς ἡπείροις. οὐ γὰρ εἰ-
 σὶν οὐτ' ἀλλὰ περὶ γὰρ ταῖς πολλὰς αὐτῶν αἱ τινὲς καὶ
 αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν αὐτοῦται, ὅτε ἄρα, τὰ
 μεγάλα ἔχουσιν μαλ' ὅρα, καὶ τὰ μικρά, ἐλάττω δ'
 ὡς τὸ πολὺ, τὰ γὰρ ταῖς νήσοις. κυνηγῆται δ' εἰς τὰς
 ὁρήμας ὀλιγάκις ἀδικοῦνται, γὰρ δ' αὖς οἰκονόμου
 ὀλίγοι ὄντες καὶ οὐ φιλόδοξοι οἱ πολλοί. εἰς δ' αὖς ἐλ-
 ρὰς τῶν νήσῳ οὐδ' ἐξισαντ. οἱ δ' αὖς τε κίνας. ὅταν δ'
 τῶν τε ὑπαρχόντων ὀλίγους ἐκ θηρῶν τε, καὶ τῶν
 ὑπογινόμενων, ἀνάγκη ἀφ' ὧν εἶναι. βλέπει δ' οὐκ
 ὅσον δ' αὖς πολλὰ, τὰ γὰρ ὁμοῦται ἔχει ἔξω, τὰ βλέφα-
 ρα ἐλλείπονται, καὶ οὐκ ἔχοντα περὶ ὅλην ταύτην αὐγὰς. καὶ
 ὁφθαλμοὶ δ' αὖς ταῦτα ἀμαρὰ ἐσκελεσμένῃ. ἀμα δ' ἐπὶ
 τοῖς καὶ γὰρ ὑπὸν ὅντα πολλὰ τὸ θηρῶν, οὐκ ὡφελῆται
 πρὸς τὸ ὄρα. καὶ ἡ ποδὶ καὶ πρὸς τὸ ἀμβλυοῦσιν αὐτῶν
 πολλὸν συμβάλλεται. πικρὸν γὰρ ἐκείνου παραφέρει τὴν
 ὄφιν, πρὶν νοῆσαι ὅτι ὄρα. καὶ οἱ φόβοι τῶν κυνῶν ὅταν
 δεικνύνται ἐπὶ μὲν μετὰ τούτων, σιωπῶνται αὐτοῖς
 τὸ πρὸς αὐτῶν, ὡς δ' αὖς ταῦτα περὶ αὐτῶν. λαυδάνη πρὸς
 πολλὰ καὶ εἰς τὰς ἀρκυς ἐμπήσων. εἰ δ' ἐφυγῇ ὄρθιον,
 ὀλιγάκις αὖς ἐπαχε τὸ τοιοῦτον. νῦν δ' ἐπὶ δ' αὖς καὶ
 ἀγαπῶν αὖς τόποι, γὰρ οἱς ἐγὼ καὶ ἐπὶ ἀφ' ἑλίσκει-
 ται. καὶ πόδας δ' οὐ πολλὰς καὶ τῶν λευκῶν δ' ἴα
 τὰ καὶ ἱερατῆται. ὅσοι δ' αὖς ἰσχυρῶν παρὰ φύσιν τῶν
 σώματι. τὴν δ' αὖς καὶ ὡς οὐδ' αὖς γὰρ τῶν ὄντων ἰσο-
 μέντο. τούτων αὐτοῖς ὅτι πρὸς ἀρμόν. συγκέται
 γὰρ ἐκ τοιούτων τὸ σῶμα. ἔχει γὰρ λευκὰ καὶ κόκκινον
 καὶ κῆρ, κατὰ φερῇ, οὐ σκληρόν, μὲν δ' ἰκανόν, ὡς ποτὶ
 τὰς ὁδοῖς, ἀσυνέτους αὐτῶν, σκέλη τὰ ἐπ' αὐτῶν
 ἐλαφρὰ συγκώλα. σῆν δ' οὐ βαρύνοντο, πλὴν ὅρα
 ἐλαφρὰς συμμέτρους. ὁσφυὶ ποδὶ φερῇ, καὶ ἰλῶν σπε-
 κώδη, λαγόνες ὑγρὰς. λαμπρὰς ἰκανῶς, ἰχία σφόδ-
 ρα πλὴν λυκῶν. αὐτῶν δ' ὡς καὶ δεικνύται, καὶ
 ροῦς

perspicui sunt. per subactam humum præcipue
 nonnulli, quibus inest rubor: per arundines etiam,
 quia ex aduerso resurgent. Perspicui sunt quoque
 in tramitibus et uis, si planæ fuerint: fulgor ei-
 nim qui in ipsis est repercutit oculos. Incerti ue-
 ro sunt si ad saxa, ad montes, ad rupes, ad opaca
 secesserint, propter coloris similitudinem. Quod
 si canes præferant, sistunt pedem, et resident,
 tes seipsos erigunt, et canum, sicubi prope est,
 clamorem strepitumque captant, et unde audie-
 rint aueruntur. Est etiam cum nihil audierint, sed
 audisse opinantes, uel sibi persuadentes, huc il-
 luc trepidantes, uestigijs insistentes, in uestigia
 secedunt, et longissime currunt: qui nudis ex
 locis excutuntur, quia in aperto sunt. Breuius
 me uero qui ex opacis: nam tenebræ impediunt.
 Sed eorum duo sunt genera, pars magni, subni-
 gri, multum in fronte nitescent: alij minores,
 flauī, parum candoris ostendunt. Caudam ge-
 runt illi uariam, hi tersam: oculis uero sunt, hi sub-
 lucidis, illi subglaucis. Circa summam autem illi
 ualde uigescunt, hi perexiguam. Sed ex his mi-
 nores incolunt plerumque insulas desertas, uel ces-
 lebres: et in his turba maior quam in continen-
 te uersatur, quod ibi ut plurimum nec uulpes
 sunt, quorum impetu ipsi cum catulis occiduntur:
 nec aquilæ, quæ montes magnos sæpius quam
 paruos frequentant: nam parui plerumque in in-
 sulis sunt. Venatores etiam raro desertas insulas
 adeunt: in his quæ habitantur pauci sunt, nec hi se-
 rarum studiosi: in sacras autem nec transire cani-
 bus quidem licet. Necessè est igitur innumeros es-
 se, quando nec eos ueniantur qui iam sunt, nec ei-
 os qui deinceps nascuntur. Acie uero sunt mul-
 tis de causis minime acuta. Oculos enim ha-
 bent exproreptos, palpebras autem præcisas, et
 quæ pupillis munimenta non præbeant: quapro-
 pter hebes usus est atque diffusus. Ad hæc som-
 no etiam multum deditur animal: quæ res nihil
 ad uidendum prodest. Et uelocitas ad obtunden-
 dam aciem plurimum confert: quolibet enim o-
 culos celerius intendit, quam quid sibi provide-
 rit. Et cum his canum quoque terrores provide-
 tiam auferunt, cum instantes prosequuntur. Quo-
 fit, ut irruens ad multa improuidus, in sagenas
 etiam præcipitet: quod si rectum fugeret, raro hoc
 pateretur. Nunc uero quia locos complectitur
 et amat, ubi natus et enutritus est, capitur:
 nec directo sæpe à canibus uincitur celeritate,
 sed plerique omnes præter corporis naturam
 sorte quadam capiuntur: nihil enim quod
 proportionem conueniat, ab huius compositio-
 ne dissentit. Siquidem corpus eius consi-
 stit ex his: Caput agile habet, breue, rotun-
 dum, non rigidum, longitudinem idoneam, sca-
 pulas rectas, desuper non apas. Crura in ipsis
 gracilia, solida, pectus non angustum, latera ter-
 minia, habilia, spinam teretem, alium carnem
 sam. Ilia tenera, caua laterum idonea, clunes obe-
 sas undique plenas, congruo desuper interstitio. Fe-

mina longa, densa: musculos exterius intensos, interius non tuberosos: internodia longa, nervosa: pedes anteriores summe flexiles, angustos, rectos: posteriores rigidos, latos, nullius utrosque non contemptores asperitatis. Posteriora crura prioribus multum longiora, parumque procurua: uillos breues & exiles. Non potest igitur quod ex his compositum est, non ualidum esse, mobile plus quam agile. Agilem autem esse res illa indicat, quod oculo deambulando lasciuit: gradientem, nec uidit quisquam, nec uidebit, quia posterioribus pedibus priores transiit exterius: quem in modum etiam currit. Nam quod ad colorem attinet, in promptu est. Caudam habent ad currendum incommoda: neque enim propter breuitatem idonea est, quae corporis regat, sed hoc utraq; facit aure: & cum in eo est ut capiatur à canibus, alteram uidelicet aurem deducit ac traducit obliquam, illorsum nitens ubi cunctis laborat. Ideo in hanc circumagitur oculis, in angusto ualde relinquens id quod insequitur. ADEO AVTEM GRATIOSVM EST ANIMAL, VT NEMO SIT QUI SI EVM VIDEAT DVM uestigatur, dum inuenitur, dum currit, dum capitur, quicquid amarit non obliuiscatur. At inter uenandum uenator fructibus abstineat, riuos & fluentia praetereat: haec enim tangere turpe est & indecorum. Quinetiam si feras in ea praecipitent, id qui uiderint, ne legis praenarratores sint, uniuersam uenationem soluere oportet. Iam uero canum ornatus sunt collaria, lori, fascia. Collaria quidem mollia sint et lata, ne colla canum exulcerent. Lori manibus ansas habeant, praeterea nihil: neque enim bene seruiant canes si collaria ex ipsis contexta fuerint. Fasciae loros habeant latiores, ne canum latera terant. clauatae sint etiam, ut ab angustis defendant. Ipsas uero canes uenatum educere non conuenit, nec si obiectum cibum negligentius admiserint (id enim eas non bene ualere significat) nec si uetus ingens flauerit: nam uestigia rapit, nec canes odorare, nec sagenas retinere stare permittit. Quod si horum neutrum impediat, triduum educito. Nec uulpes agitare assuescant canes (id enim non mediocre uitium, & cum oportet, nunquam praesto adsunt) sed in diuersos saltus educito, ut & canes uenandi, & ipse regionis peritus euadat. Ex eundem est autem diluculo, ne uestigatione priueris: sicut tardiusculi dupliciter damnum faciunt, ut neque canes leporem inueniant, neque ipsi fructum capiunt: neque enim manet natura uestigij, quae singulis horis euanescit. Stolum custos retium tenuem indutus uenatum exeat: retibus diuortia claudat fragosa, decliuiua, caua, obscura, fluuios, riuulos, aquasque perennes. Haec illis praecipua sunt refugia: nam omnia dicere infinitum esset, diuerticula, biuia lata uel angusta. Id orto iam sole faciat, non in diluculo, ne si prope indaginem statuenda sint retia, strepitum simul audiens lepus refugiat. Quod si procul stantur, nihil magnopere prohibet in aurora securum statuere, ubi nihil obstitit. Hastilia figito supina, ut cum adducuntur coterendi possint.

In sum/

De ornamento
tis canum.

ρους μακροὺς, ὀρθοὺς, ἐξωθεν, κῆς ὑπὸ ταμῶν, ὅτι
θεν δὲ οὐκ ὀγκώδεις. Ἐποκώλια μικρὰ σιφρὰ, πόδας
αὐτῶν προδόν, ἀκρὸς ὑγρὸς σφῆς, ὀρθοὺς. αὐτῶν δὲ ὀπίσθεν
σειροὺς πλατεῖς, πάντας δὲ ὀπίσθεν τραχέως φρονίζον
τας, σκέλη τὰ ὀπίσθεν μείζονα πολὺ τῶν ἐμπροσθεν, καὶ
ἐγκεκλιμένα μικρὸν ἐξω τρέχοντα, βραχὺ κῆφον. ἔστιν
ἐν ἀδύατον, μὴ οὐκ εἶναι τοιούτων σιωπῆς μῶν
ἰχθυῶν, ὑγρὸν, ὑπερλαφρὸν, τεκμήριον ὅτι ἔλαφρον
ὄστιν, ὅταν ἀτρέμα ὁρᾷ πορεύεται, πῶς δὲ βαδίζοντα ὅ
οὐδὲ εἰς ὥραν, οὐδὲ ὁφείτω, πῶς εἰς τὸ ἐπικεῖνα, τῶν
ἐμπροσθεν πῶς δὲ, αὐτῶν δὲ ὀπίσθεν καὶ ἐξω, καὶ δὲ αὐτῶν δὲ
λουρὸν δὲ τοῦτον τὸ γῆρας. οὐρανὸν δὲ οὐκ ὑπὸ τηδεῶν ἔχει
πῶς ὁμοῖον. ἐπὶ δὲ αὐτῶν γὰρ οὐκ ἰκανὴ τὸ σῶμα, ὁρᾷ
τῶν βραχὺτητα, ἀλλὰ ὥς ὅτι ἐκαστὸν αὐτῶν ποιεῖ, καὶ
ὅταν ἀλίσκονται ὑπὸ τῶν κυνῶν, καταβάλλον γὰρ καὶ
πρὸς βάλλον τὸ ἐτόρον ὅς πλάγιον, ὅποτ' αὖν λυπητῶν
ἀπορεῖ δὲ μὴ οὐ. διὸ δὲ εἰς αὐτῶν ὑποστρέφεται παχὺν, ὅτι
μικρὸν πολὺν καταλιπὼν τὸ ὑπὸ φερόμενον. ὅταν δὲ ἐπι
χαιρὶ ὄσιν τὸ θηρίον, ὥς οὐδὲ εἰς ὅστις οὐκ ἀνιδῶν ἰχθυὸν
μῶν, ἐν εἰσκόμῳ, μεταδεόμενον, ἀλίσκόμενον ὑπὸ
λάθοντι αὐτῶν τοῦ ἐρώ. ὅτι δὲ πῶς ἐργαῖς κυνῶν αὐτῶν
ἀπὲρ καὶ, ὡς ὥρα φέρεται καὶ τὰ νάματα, καὶ τὰ ῥέδρα
ἔαυ, τὸ γὰρ ἀπὲρ τούτων, αἰχρὸν καὶ κακόν. καὶ ἵνα μὴ
τῶν νόμων ὅσων οἱ ἰδόντες, καὶ ὅταν ἀναρχία ἐμ
πίπῃ, ἀναλύει καὶ τὰ πῶς κυνῶν ἴσον πάντα. κυνῶν
δὲ ἰσομῶν δὲ ῥαυα, ἱμαίνοντες σελομόναι. ἔστω δὲ τὰ μὲν
δὲ ῥαυα, μαλακὰ, πλατῆα, ἵνα μὴ θραύῃ τὰς τρίχας τῶν
κυνῶν. οἱ δὲ ἱμαίνοντες ἔχοντες ἀγκύλας τῇ χειρὶ. ἄλλο
δὲ μὴ δύνῃ. οὐ γὰρ καλῶς τηροῦσι τὰς κυνῶν, οἱ δὲ αὐτῶν
ἐργασμένοι τὰ ῥαυα. αἱ δὲ σελομόναι πλατεῖς αὐτῶν
μαίνονται, ἵνα μὴ ῥίψωσι τὰς λαγόντας αὐτῶν. ἐγκατεῖρα
μῶν δὲ ἐγκρητρίδων, ἵνα τὰ γῆρας φυλάττωσι δὲ αὐτῶν
δὲ αὐτῶν οὐ γὰρ ὑπὸ τὰ κυνῶν ἴστω, ὅταν μὴ τὰ πρὸς φε
ρόμενα δὲ χωνται ἡδύως. τεκμήριον δὲ ὅτι ὅταν οὐκ ἐρ
φώνται, μὴ δὲ ὅταν ἀνέμῳ πῶς μεγας. ὁρᾷ πῶς γὰρ
τὰ ἰχθυῶν, καὶ οὐ δύνανται ὁσφραίνεσθαι. οὐδὲ αἱ ἀρκυς
ἔστω, οὐδὲ τὰ δίκτυα. ὅταν δὲ τούτων μὴ δὲ ἐτόρον
κυνῶν, ἀγῶν δὲ τῶν τῶν ἡμέρας. τὰς δὲ ἀλώπικας
μὴ ἐδίξω τὰς κυνῶν διώκειν. ὁρᾷ φθόρα γὰρ μεγίστη, καὶ
ὅτι δὲ ὅταν οὐ ποτὲ πείρεται, εἰς ὅτι τὰ κυνῶν ἴστω, κα
ταβάλλοντα ἀγῶν, ἵνα ὡς ἐμπροσθεν τῶν κυνῶν ἴστω, αὐ
τῶν δὲ τῶν χωρῶν. δὲ γῆρας δὲ πῶς, ἵνα τῶν ἰχθυῶν
μὴ ἀρρεφώνται, ὥς οἱ ὀφθαλμοὶ ἀφαιρούται, τὰς μὴ
κυνῶν τῶν ἐνέμῳ τῶν λαγῶν, αὐτῶν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν, ὅτι
ὑπὸ μῶν τῶν ἰχθυῶν ἡ φύσις, λεπτὴ εἴστω. ὡς αὖν ὡς αὖν
τῶν δὲ σολῶν ὁ ἀρκύνω δὲ γῆρας ὡς αὖν ὑπὸ θῆρας, μὴ ἔχ
σαν βαρύν. τὰς δὲ ἀρκυς ἴστω ἀμῶν ὁμοῖον, πῶς
χέας, σικῶν, λαγῶν, σποτεινῶν, ῥοῦς, χαρῶν, χα
μῶν ῥοῦς, ἀρκύνους. εἰς ταῦτα γὰρ μάλα εἰς φάλας. ὁρᾷ
δὲ ἄλλας ἀπείρων εἰπεῖν. τούτων παρόδους, δὲ ἰόδους,
καταφανῶν, λεπτῶν, εἰς ὁρῶν καὶ μὴ πῶς. ἵνα αὖν ἡ
πλησίον τὸ ἀρκύνω δὲ τῶν ἰχθυῶν, μὴ φοβῆται αὐ
τῶν ὁμῶν τῶν ὀφθῶν, αὐτῶν δὲ ἡ ἀπὸ ἄλλων πολὺν ἴστω
τῶν κυνῶν πῶς καὶ παρὰ τοιούτων τὰς ἀρκύνους.
ἵνα δὲ αὐτῶν μὴ δὲ αὐτῶν, πῶς γῆρας τὰς χα
λίδας ὑπὸ τῶν, ὅπως αὖν ἐπαρῶν μῶν, ἔχουσι τὸ σιωπῆν.

αὐτὸν δὲ ἀκρὰς ἴσους εὖ βρόχους ὑπεβάλλετω, καὶ ὁμοίως
 ἀνὰ τρεῖς δέτω, ἐπαίρων εἰς μέσον τὸν μικρὸν φάλαρον, εἰς δὲ
 τὸν ποδὶ δρομον ἐν ἄπτετω λίθον μακρὸν καὶ μέγαν, ἵνα
 ὁ ἀρκυς, ὅταν ἐχὼ τὸν λαγὼν, μὴ ἀντιτείνῃ. σοιχίζετω δὲ
 μακρὰ ὑψιλά, ὅπως αὖ μὴ ὑπερπηδῇ. γὰρ ἡ ταῖς ἰχνεῖ-
 ας μὴ ὑπερμεβάλλεσθαι, ἐστὶ γὰρ θηρατικὸν μὲν, φιλό-
 πονον δὲ τὸ ἐκ παντὸς πρόπον ἐλεῖν ταχύν. τὰ δὲ δίκ-
 κτυα τανύτω γὰρ ἀπείδοις. ἐμβαλλέτω δὲ τὰ γνόσσα εἰς
 τὰς ὁδοὺς, καὶ ἐκ τῶν προμῶν εἰς τὰ συμφέροντα κατὰ
 τῶν εὖ ποδὶ δρομῶν ὑπὲρ τὴν γλῶτταν, τὰ ἀερολογίᾳ σωα-
 γων, πυγνύων τὰς σκαλίδας, μεταξὺ τῶν ἀεροδνίων, ὑπὲρ
 ἀκρὰς ὑπεβάλλων εὖ ὑποδρόμους, ὅτι παρὰ δρομα συμ-
 φρασίῳ. φυλαττέτω δὲ ἐκ ποδῶν, ἐὰν δὲ ἐκ κλίνης σοι-
 χῶ. ὁ ἀρκυς ἀνίσταται. διωκόμενον δὲ τὸ λαγὼν, εἰς τὰς
 ἀρκυς εἰς τὸ πρόδον προΐεσθαι, καὶ ὑπερβαῖν μὲν ἐκ βοάτω.
 ἐμπιπτόμενος δὲ τὴν ὁρμὴν τῶν κυνῶν παύεται, μὴ
 ἀπὸ μὲν ὅτι, ἀλλὰ παρὰ μὲν δούμην, καὶ δὲ κλύστω τῶ
 κυνῶν γέτω, ὅτι ἐκ λωκρῶν ἀναβοήσας, ἢ ὅτι παρὰ δρομα-
 μακρῶν πρὸς τὰς δὲ, ἢ τὰς δὲ, ἢ ὅτι ὁ ἐκ βοάτω, ἢ ὁ κατὰ δὲ.
 τὸν δὲ κυνῶν γέτω ἔχοντα ἐξ ἰσχυρῶν ἡμελῶν μὲν ἐλαφρὰν
 ἐδιδῶκε ὑπὲρ τὸν κυνῶν γέτω, καὶ ὑποδρόμῳ, γὰρ τὰ τῆς χ-
 εῖς ῥόπαλον, τὸ δὲ ἀρκυῶν ὅτι ἐπιδῶκε. πρὸς δὲ τὸν κυνῶν
 γέτω, σιγῇ προΐεσθαι, ἵνα μὴ ὁ λαγὼς, ἐὰν πρὸς ἡ πλυσίον,
 ὑποκινῇ ἀκρόν φωνῆς. δίδωκε τὰ δὲ ἐκ τῶν ὕψους τὰς
 κυνῶν ἐκείνων χωρεῖς, ὅπως αὖ ὁ ὑλῶν ὥσι, σιωπῶν
 τὰς ἀρκυς καὶ τὰ δίκκτυα, ὥς εἴρηται. μετὰ δὲ ὅταν τὸν
 μὲν ἀρκυῶν ὅτι γὰρ φυλακῇ, αὐτὸν δὲ τὰς κυνῶν λα-
 βόντα, ἰσχυρῶς πρὸς τὴν ὑπαγωγὴν τῶν κυνῶν γέτω, καὶ δι-
 ξόμενος τῶν ἀπόλλωνι καὶ τῇ ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτόρᾳ, με-
 ταξὺ τοῦ φωνῆς, λῦσαι μίαν κυνῶν, ἢ τις αὖ ἢ σφω-
 τὰ τῇ ἰσχυρῶν. ἐὰν ἢ ἢ χεῖμῶν, ἀπὸ ἢ ἢ ἀνέχοντι ἐὰν
 δὲ δέξω, πρὸς ἡμέρας, τὰς δὲ ἀλλὰς ὥρας μεταξὺ τούτων.
 ἐπειδὴ δὲ ἡ κυνῶν λάβῃ τὸ ἰσχυρὸν ὁρμῶν ἐκ τῶ ἀπὸ κλαγ-
 μῶν, παρὰ λῦσαι καὶ ἐτόρῃν, ποραιομῶν τὸ ἰσ-
 χυρὸν, δειλίσποντα μὴ πολὺν, καὶ τὰς ἀλλὰς ἀφῆσαι ἢ
 μίαν, καὶ ἐπιδῶκε μὴ ἐγκέμενον, ὀνομασίᾳ ἐκείνων πρὸς
 ἀγορῶντα, μὴ πολλὰ, ἵνα μὴ παρὰ γυνώσκου πρὸ τῶ
 λαγῶν. αὐτὸ δὲ ὑπο χαρῆς καὶ μῶνους προΐεσθαι ἐξ ἰσχυ-
 ρῶν τὰς ἰχνη, ὥς ὡς φωνῆς διπλῆς, τριπλῆς, πρὸς φορὸν με-
 ναίᾳ τὰ αὐτὰ δὲ τῶν αὐτῶν, ἐπὶ κλαγμῶν ποδὶ φε-
 ρῇ, ὁρμῆς, πύκνῃ, καὶ μύλῃ, μακρῇ, γνώριμῃ, ἀγνώστῃ,
 ἐκ τὰς παραδέουσαι, ταχύν ταῖς οὐραῖς δεισίουσαι,
 καὶ ὑπεκλίνουσαι τὰ ὦτα, καὶ ἀσπασίᾳ τοῖς ὀμ-
 μασι. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὸν λαγὼν ὥσι, δίδωκε ποιήσου-
 σι τῶν κυνῶν γέτω σὺν ταῖς οὐραῖς τὰ σώματα ὅλα, σιω-
 πῶντα δὲ, πολεμικῶς ὑπεφρόμεναι, φιλονει-
 κῶς παρὰ δέουσαι, σιωπῶντα ὡς φιλονεικῶς, σιωπῶν-
 τῶντα ταχύν, διίσταμεναι, πύκνῃ ὑπεφρόμεναι, τελευ-
 τῶντα δὲ, ἀφῆσαι πρὸς τὴν δύνην τῶν λαγῶν, καὶ ὑπὲρ
 δρομῶντα ἐπὶ αὐτόν. ὁ δὲ δὲ αἰφνης ἀναΐσας, ἐφ' αὐ-
 τὸν ὑλαγμὸν ποιήσει τῶν κυνῶν, καὶ κλαγμῶν φωνῶν.
 ἐμβόωντων δὲ αὐτῶν δίδωκε μῶν, ἰὼ κυνῶν, ἰὼ λαγῶν, ὡς
 φῶς γε ὡς κυνῶν, καλῶς γε ὡς κυνῶν. καὶ κυνῶν δρομῶν πρὸς
 λήξαντα δὲ ἀπὸ χεῖρ ποδὶ τῶν χεῖρ, ὡς ῥόπαλον ἀνα-
 λαβόντα ἢ τὸ λαγὼν, ὡς μὴ ὑπαντᾷ. ἀρκυῶν δὲ ὅτι ὑπο-
 χωρῶνταχύν ἐκλείπων τὴν ὁρμὴν, πύκνῃ ποδὶ βάλει,
 ὁρμῶν

In summo laqueos aequales subicito, pariterque
 fulcito, attollens in medio reticulum: sed a
 plaga oblongum lapidem magnūque suspen-
 dito, ne rete cum leporem tenuerit, recellere
 possit. Iuga longa ordine cingito, ne forte
 lepus transiliat: sed inter uestigandum ne inter-
 mittito: est enim uenatoris, sed gnauī, quam/
 libet uno momento feram capere. Retia in ar-
 duis tendat, casses in uis obiciat opportu-
 nis procul a tramiibus, plagas ad humum
 religans, fastigia contrahens, intra sardonios
 hastilia figens, funiculos in summo tensiles su-
 perponat, ductiles coërceat, abiensque cauti-
 us obseruet. Quod si limes declinū fuerit, sa-
 gena tollatur. Leporem uero dum agitur ul-
 tro ad retia cum clamore premat. Cum in re-
 te inciderit, canum iram non pulsando, sed
 leniendo refrenet, et uenatori clamando si-
 gnificet aut captum esse, aut hac uel illac
 transcurrisse, aut non uidere, uel non uidis-
 se. Venator autem cum neglecta tenuique
 ueste et calceo uenatum exeat, manu bacu-
 lum gestans. Retium uero custos sequatur:
 sed cum silentio saltum adeat, ne lepus si forte
 propius fuerit, audita uoce promoueatur.
 Casses et retia, ut dictum est, expediat, re-
 ligatis ad solum canibus, unoquoque seorū-
 sum, ut facile solui possint. Post hac au-
 tem custos retia seruet, ipse uero sumptis ca-
 nibus ad saltus indaginem subeat, et implora-
 to Apolline et uenatrice Diana, ut uenationis
 participes faciat, unam ex canibus soluat quæ
 uestigandi peritissima sit, si frigus fuerit, ori-
 ente sole: si calor, ante diem. Alij autem
 anni temporibus inter auroram et solis or-
 tum. Ast ubi uestigium ex his quæ anteces-
 serunt rectum deprehenderit, soluat et alte-
 ram. Et dum uestigium transigitur, haud
 multum moratus singulatim dimittat et ali-
 40 as: et ipse pedetentim sequatur, unamquan-
 que nominatim appellans: nec id nimium, ne
 ante tempus irriterentur: hæ uero præ gaudio et
 ardore procedunt, uestigia ut sunt duplicia, tri-
 plicia, euoluentes, hæ illac progrediuntur ua-
 riè, in orbem, in rectum, in curuum, per den-
 sa, per rara, per nota, per ignota seipsas
 transmittunt, luminibusque coruscant. Vbi
 uero ad leporem accesserint, uenatori signifi-
 cabunt. Nam toto cum caudis corpore mi-
 50 cant, hostiliter insultant, certatim prætereunt,
 studiose concurrunt, repente consistunt, diuul-
 se rursus inuadunt: postremo ad leporis cubile
 peruenerint, et in ipsum incurrent. Ille su-
 bito exortus, canum in se latratum, et clamo-
 rem fugiendo conuertet: ipsi uero agitant
 clament, io canes, io segnis: clare autem, o ca-
 nes. Et uenator cum canibus currat, manu/
 um tegmina rotans, et in leporem baculum in-
 tendens. Nec obuius eat: periculosum est e-
 nim: ille uero se ab oculis propiciens refugit,
 Gg 4

σας τῶν κυνῶν ἡρατὶς αὐτῇ· εἰσὶ δὲ τέτταρες καὶ δέ-
κα αὐταί, ἐν αἷσι ἡ ἀνάγκη αὐτῇ ἔχει· ἄγειν ἢ καταπαυο-
μένης· ἵνα δ' αὖτ' ἐγκύμονες γίνωνται πρὸς κυνῶν ἀ-
γαθούς· ἐπειδὴ δὲ ὧσι ἐπιφοροί, μὴ δ' ἀγέειν ὡς κυ-
νήσιοι ἐν δόλεχ' ὡς, ἀλλὰ ἀσπείρειν, ἵνα μὴ ὀλοπο-
νίαν ἀσπείρωσι· κυνοὶ δ' ἐξήκοντ' ἡμέρας, ἐπειδὴ δὲ
ῥηήται, τὰ σκυλάκια ὥσ' ἡ τεκούσῃ ἑαυτῇ, καὶ μὴ ὥσ' ὅ-
τι ἑαυτῇ ὡς· ἐτόραν κυνῶν· αἱ δ' ἀρεπαῖαι αἱ ἀλλότριαι
δὲ εἰσὶν ἀνέμοι, τὸ ἢ τ' ἀνέμων καὶ τὸ γάλα ἀγαθόν, καὶ
τὸ πνέμα· αἱ δὲ πόδες οὗτοι· ὀπίσθιοι, ἐπὶ δὲ τῶν ἡδὴ πλα-
νῶνται τὰ σκυλάκια, διδόναι γάλα μέχρι γυναικὶ, καὶ
οἷς μέλλει τὸν ἀπαντα χρόνον βιώσεσθαι, ἄλλο δὲ μὴ δύν-
αι γὰρ βαρεῖαι πλητμοναί τ' σκυλακίων ἀσπείρουσι
σκελὲς σώμασι, νόσους ἐμποιοῦσι, καὶ τὰ γινώσκοντα γί-
νεται· τὰ δ' ὀνόματα αὐτῶν· τίθει δὲ βραχέας, ἵνα διανοή-
κῃται· εἰν ἢ γῆν τοιαύτην, ψυχὴν, θυμὸν, πόρπαξ, σύ-
ρξ, λόγῃ, λόγῳ, φρυγὰ, φύλαξ, τάξις, ξίφος, φόνεξ,
φλόγῳ, ἀλκή, τούχῳ, ὑλὴς, μήδης, πόρρω, ἀνέ-
μων, ὄρη, βρέμων, ὕβρις, θάλασσα, ῥώμη, ἀνδρὺς, ἦβα,
γυνὴ, χαρὰ, λείων, αὐγὰ, πολὺς, βία, σίχων, σπου-
δὴ, βρύς, οἶκος, σέρφος, ἡραγῆ, λαῖων, τύρβας, δι-
νων, αἰδὴρ, ἀκτὶς, αἰχμή, νόσος, γνώμη, σίβων, ὄρη· αἱ
γὰρ δὲ τὰς σκυλακίας ὡς τὸ κυνήσιον, τὰς μὲν δὲ
λαῖας ὀκταμύους, αἷς δὲ ἀρξέας δεκαμύους· πρὸς δὲ
τὰ ἔχοντα τὰ θυρῶν μὴ λύνειν· αἱ δ' ἔχοντα ὑφ' ἐμῶν μα-
κροῖς ἱμασίν, ἀπολυθῶν ταῖς κυνῶν ἰχθυόουσας, ἑὼν-
τα αὐτὰς ἀσπείρειν τὰ ἔχοντα, καὶ ἐπειδὴ δὲ λαγῶς ἐν-
είσκηται, ἐὰν μὲν καλοῖτο πρὸς τὸν δρόμον τὰ ἔχοντα,
μὴ ἀνιόντα δὲ θυρῶν, ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὸν λαγῶν τὸν δρό-
μον, ὥς μὴ ἐφορᾷ ἐπὶ αὐτὸν τὰς σκυλακίας ἰσθῆναι· ἐὰν
γὰρ ὁμοῦ καλῶς τὰ εἶδη οὖσαι, καὶ θυρῶν πρὸς τὸν
δρόμον ὡς λύνειν ὁρῶσαι τὸν λαγῶν, γινώσκοντα ῥῆγνυν-
ται, οὐκ ὡς ἔχοντα σιωπῶντα τὰ σώματα· ἀσφυλῶν-
ται οὐκ ὡς ἔχοντα τὸν κυνήγιον· ἐὰν δὲ αἰχίους ὧσι
πρὸς τὸν δρόμον, οὐδὲν λύνειν ἰσθῆναι· θυρῶν δὲ αἰ-
πῶσι οὖσαι· ἔλθῃ, οὐκ ὡς οὖσαι ἔχοντα· τὰ δὲ δρομαῖα
ἑὼς ἀνέλθῃσι· ἔλθῃ ἰσθῆναι μετὰ δὲ ἑαυτῶν ἀλίσκομενον δὲ
τὸν λαγῶν, διδόναι αὐταῖς ἀναρῆσθαι ἐπὶ δὲ τὸν μὴ
κέτι θέλωσι πρὸς μὲν ταῖς ἀκρυσιν, ἀλλ' ἀρσκειαν
νύονται, ἀναλαμβάνειν ἑὼς ἀνέλθῃσι, ἐνείσκειν
πρὸς εὐνοῦσαι τὸν λαγῶν, μὴ γὰρ ἰσθῆναι αἱ ἔχοντα
ἡλδὲ τῶσαι γίνονται· ἐκκῶσι πονηρὸν μολθῆμα· πρὸς
δὲ ταῖς ἀκρυσιν διδόναι τὰ σίτια αὐταῖς, ἑὼς ἀνέλθῃσι
ὅταν ἀνέλθῃσι, ἵνα πλανηθῶσιν ἐν τῷ κυνῶν
γασίῳ δι' ἀπείραν, πρὸς ἔχοντα ἐπανιόντα σώζονται· ἀ-
φελῶνται δὲ τούτου, ὅταν ἡδὴ τῶν θηρίων ἔχοντα πο-
λέως, ὡς μέλειν ἢ ποιήσονται· τούτου μᾶλλον, ἢ κένου
φροντίδων· καὶ ἢ καὶ εἰς τὰ πολλὰ διδόναι τὰ ὡς τῶν
ταῖς κυνῶν αὐτῶν· ὅταν μὲν γὰρ ἐν δόλεχ' ὡς τούτου τὸν
αἶψον οὐκ ἔχοντα· ὅταν ὡς θυμῶσαι λάβῃσι, τὸν διδόν-
τα εἰργονοῖ· ἰχθυόουσαι δὲ λαγῶς, ὅταν νίφῃ ὁ θεός·
ὥς ἡφανίσει τὸν γλῶ· εἰ δ' ὡς μετὰ γλῶσσαν, δυσ-
ζήτητος ἔσται· ἐστὶ δὲ ὅταν μὲν ὡς νίφῃ, καὶ ἢ βορρῆον,
τὰ ἔχοντα ἔξω πολλῶν χρόνων δόλεχ'· οὐ γὰρ ταχὺ σιωπῶν-
ται· ἐὰν ἢ νόσος τε καὶ ἢ ἡλῶ· ὡς λαμπρὸν ὀλίγον χρόνον·
ταχὺ γὰρ ἀσπείρειν· ὅταν ἢ ὡς νίφῃ σιωπῶντος, ὅδ' ὡς δὲ
ὡς κα-

dis canibus maximè conuenit. Sunt autem dies
quatuordecim in quib. hæc necessitas tenet. Mit-
tat autem ad strenuos canes quo tempore ces-
sant, ut celerius concipiant: nec uerò cum uen-
trem gestant. In saltus ingiter, sed cum intermis-
sione ducat. Foetae sunt sexaginta dies. Catulos
cum nati fuerint, sub genitrice relinquat, nec ali-
ene cani subijciat: MINISTERIA scilicet al-
iena nihil ad alendum prosunt: matrum lac et
halitus bonus est, et fomenta iucunda sunt. Cum
iam errant catuli, lac ad annum usq; præbeat, et
ea quibus omnem ætatem uicturi sunt, præterea
nihil: graues enim repletiones canum crura præ-
uertunt, morbos corporib. ingenerant, interiora
improba reddunt. atq; breuia ipsis nomina im-
ponat, ut uocari facile possint. Sunt autem
eiusmodi: Psyche, thymus, porpax, styrax, loche,
lochos, phrura, phylax, iaxis, xiphon, phonax,
phlegon, alce, teuchon, hyleus, medas, portion,
herchon, lorge, bremon, thybris, thallon, rho-
me, antheus, getheus, actis, aron, leuson, augo,
polyibia, stichon, spude, bryas, heba, steros,
crange, canon, thyrbas, sthenon, eter, noës, gno-
mon, stibon, horme. Iam uerò canes agat in sal-
tus, foeminas mensium octo, mares decem: nec
ad cubilia, uestigia soluat, sed submissas longis
detinens loris uestigantes subsequatur, et eas
per uestigia currere sinat. Sed cum inuentus fue-
rit lepus, si pulchra indole ad cursum alacres fu-
erint, non continuo dimittat: sed ubi præcurrente
lepus è conspectu abierit, tum canes emitat: nam
si cominus specie pulchras, et ad cursum ma-
gnanimas soluerit, nondum firmatis corporibus,
nitentes rumpuntur. Hoc igitur uenatori obserua-
dum est, quod si forma fuerint ad currendum se-
gmores, nihil eas emitti prohibet. Neq; enim il-
lud patientur, cum ab initio non sine spe sint ca-
piendi, sed ad pedum uestigia transcurrere sinat,
quoad ea inuenerint. Leporem captum ipsis la-
cerandum tradat. Cum iam ad retia subsistere no-
luerint, sed palantes auersæ fuerint, recolligat
eas donec leporem procursantes inuenire con-
sueuerint, ne si hoc agmine semper inquirant, in-
terofculari denique discant, quæ pessima con-
suetudo est. Sed cibaria illis obijciat ad retia,
dum iuuenes sunt: tunc enim suscipiunt: ut si
propter imperitiam in saltu decurrerint, ad lor-
cum redeunt saluentur. Nam cibaria tunc re-
speruent, cum iam feram hostiliter oderint: et
hanc magis appetent quam illa. Multis uerò
de causis necessaria canibus exhibenda sunt.
Nam cum inopiam patiuntur, autorem eius
non agnoscunt: at cum auide accipiunt, exhi-
bitorem diligunt. Vestigent autem leporem,
cum nix ita ceciderit, ut terram operiat: nam hy-
ems absq; nix uestigabilis non est. At cum nin-
git, si Boreas spirauit, uestigia diu manifesta emi-
nent: neq; enim citò liquuntur. Sin et Notus
flauerit, et sol superfulserit, breui appareri: nam
statim dilabuntur. Sed neq; cum nix ingiter cadit:
uesti-

De nomini-
bus canum.

uestigia enim obducit: neq; cum uentus acriter incumbit, niuem enim conuoluens incerta facit. Ad huiusmodi uenationem cum canibus exeundum non est: siquidem nix canum nares adurit, et pedes, leporis odorem gelu nimio tollit: sed sumptis reibus cum alio ueniens, ab agris ad montes euadat: et cum uestigia deprehenderit, per ea incedat. Sed si uaria fuerint, ex eisdem eodem rediens factis orbibus exeat, his unde exierit similia requirens: multum enim lepus oberuat, incertus ubi procumbat: et simul incessu perplexo fallere didicit, quia semper talibus uestigijs agitur. Vbi uero uestigium apparuerit, procedat ultro: adhærebit autem loco uel umbroso, uel abrupto, quod inde uenti niuem trāsmittunt: quo fit ut opportuna cubilib. loca multa prætermittat, et cuiusmodi querat. Huc igitur cum uestigia duxerint, non accedat propius, ne promoueatur lepus, sed corona circumdet: nam ibi esse speratur. Argumento erit, si nusquam inde uestigia deduxerint. Sed cum ibi esse certum fuerit, illum relinquat: manebit enim: et alium querat antequam uestigia deleantur, rationem temporis habens, ut si etiam alios inuenerit, reliquum diei ad circumueniendum sufficiat. Quod ubi acciderit, retia unicuique eorum circumtendat, non aliter quam cum hyems sine niue fuerit, uel locum ubicunq; astiterit complectatur. Sed si elapsus fuerit e reibus, per uestigia sequatur: ille ad alia eiusmodi loca perueniet, nisi si in ipsa niue oppressus fuerit. Obseruans igitur ubicunq; fuerit, circumuenire debet: quod si non expectet, cursu insistere: nam et sine reibus capietur, quia profunda niue laxatur, et in extremis pedibus ubi uillosus est, moles niuis

De uenatio
ne hinnulo
rum et cer
uorum.
haud modica succrescit. Nam aduersus hinnulos et ceruos canes Indicas esse oportet: sunt autem ualidae, magnæ, ueloces, nec pusillanimis: et cum tales sint, ad laborem sufficient. Tenellos igitur hinnulos uerno tempore uenentur: tunc enim nascuntur. Sed primum lucos ingressus contempletur in quibus ceruæ plurimum conuersantur: et ad locum in quo fuerint, uenator cum canibus et iaculis ante lucem ueniens, canes et sylua procul religet, ne si ceruam uiderint, latratus emittant. Ipse uero de specula prospiciet, et ceruas simul cum luce hinnulos ad locum ducere uidebit, in quo suum quæque situra est. Sed recubuerint, et lac præbuerint, intentæ ne ab ullo uideantur, suum quæque in opposita statione seruabit. Hæc ubi uiderit, canes soluit: ipse uero summotis iaculis ad primū hinnulum procedat, locorū memor ubi iacentē uidit, ne quo errore decipiatur. Nam cominus aliquādo est, qui eminens esse uidetur: sed cum eum uiderit, accedat propius. Ille immotus manebit, ueluti terræ affixus, et se opprimi sinet ualde rugiens, nisi quum fuerit imbre perfusus: tunc enim haudquaquam manebit: siquidem humor in ipso rigeat frigore, quod tum fugere cogit.

Capie/

ὡν καλὸν πρὶν γὰρ. ὅδε αὖ τὸν δῦμα ἢ μέγα, συμφερέων γὰρ τὴν χιόνα ἀφανίζει. λιμῶας μὲν αὖ δόξιν δὲ ἔχοντες διεγείρει ὡς τὴν θήραν ταύτην. ἡ γὰρ χιὼν καὶ ἐπὶ λιμῶν τὰς εἴνας, εὖ πόδας, τὴν δὲ σμύλιν τὴν λαγῶν ἀφανίζει. ὅσα τὸ ὑπερπαγόν. λαβόντα δὲ τὰ δίκτυα μετ' ἄλλου ἐλθόντα πρὸς τὰ ὄρη παρέρχεται ἅρ' ἑβρῶν. καὶ ἐπεὶ δὲ λαβὴν τὰ ἔχνη πορεύεται: ἤδη τοῦ τα. ἐὰν δ' ἐπὶ ἡλαγμῶνα ἢ ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν, εἰς τὸ αὐτὸ ἵκνεται. ἡ κλους ποιούμενον, ἐκπορεύεται τὰ τοιαῦτα ἡτοιῶντα, ὅποια ἐξεῖσι. πολλὰ δὲ πλανᾷ τὸ λαγῶς, ἀπὸ τοῦ μὲν ὅπου κατακλιθῆ. ἅμα δὲ καὶ εἰδῆσαι τεχνάξην τῇ βαδίσει, ὅσα τὸ διώκειν αἰεὶ ἅρ' ἑβρῶν τοιούτων. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν νῆν ἔχοντα προίγει εἰς τὸ πρόδον. ἅρ' εἰ δὲ ἢ πρὸς σκυῖον τόπον, ἢ πρὸς ἀπόκρημνον. τὰ δὲ πνύματα ὑπερφορεῖν τὴν χιόνα ὑπερ τὸ τοιούτων. παραλείπειται ἐν θύνασμα πολλῷ. ἡγεῖται δὲ ὅσοι, ἐπὶ δὲ αὐτὸ δὲ τὰ ἔχνη πρὸς τοιαῦτα φέρει, μὴ προσεῖναι ἐγγύς. ἵνα μὴ ὑποκινῆ, ἀλλὰ λιύκλῳ ἐκπορεύεται. ἐλπίς γὰρ αὐτῷ εἶναι δὴ λῶν δ' ἔσαι. τὰ γὰρ ἔχνη ἅρ' τῶν τοιούτων οὐδ' αὖ μὴ πρὸς αἰετὶν, ἐπεὶ δὲ αὐτὸν σκεπτεῖ, ὅτι αὐτὸν ὄδον, ἔαμ. μὲν γὰρ. ἐτόρον δὲ ἡγεῖται, πρὸς τὰ ἔχνη ἀδύνατα γνέσθαι. ὅπως αὖ καὶ ἐτόρους εὐρίσκει, ἔσαι ἢ λῶν πομπῇ, ἢ καὶ πρὸς αἰετὶν. ἡκοντα δὲ πνύτου, πρὸς τὴν νεμ αὐτῶν ἐκείνῳ τὰ δίκτυα, τὴν αὐτὴν τὸν τόπον ὅπου γνὶ τοῖς μελαγχέμοις πρὸς ἀλμυρῶντα γνὶ τοῖς πρὸς αἰετὶν αὐτὸν, καὶ ἐπεὶ αὐτὸν ἐσηκῶται ἢ, πρὸς ἐλθόντα κινεῖν. ἐὰν δὲ ἐκκλυθῇ ἐκ τῶν δικτύων, μετὰ δὲ ἡγεῖται τὰ ἔχνη, ὅδε αὖ πρὸς αἰετὶν πρὸς ἐτόρα τοιαῦτα χωρεῖ, ἐὰν μὴ ἀρὰ γνὶ αὐτῶν τῇ χιόνι πρὸς αὐτὸν. σκεπτάμενον αὖ δὲ ὅπου αὐτὸν πρὸς αἰετὶν. ἐὰν δὲ μὴ ὑπομῆναι μετὰ δὲ ἡγεῖται, ἀλώσεται γὰρ καὶ αὐτὸ τῶν δικτύων. τεχνὴ γὰρ ἀπαγορεύει ὅσα τὸ βάδισμα. καὶ ὅσα τὸ κέτωδον τῶν ποδῶν λατῶν ὄντων πρὸς ἐλθόντα αὐτῶν ὅπου πολλῶν. ὡς δὲ εὖ νεβρῶν καὶ τὰς ἐλάφους, καὶ αἰετὶν ἐν δίκτυς. ἐστὶ γὰρ ἰχυρεαί, μεγάλα, πολὺ κῆρας, οὐκ ἀψυχοί. ἔχουσαι δὲ ταῦτα, ἵκαναί γίνονται πονεῖν. εὖ μὲν ἐν νεογνῶν τῶν νεβρῶν, τὸ ἡγεῖται. ταύτην γὰρ τὴν ὥραν γίνονται. κατασκέψασθαι δὲ πρότερον πρὸς ἐλθόντα εἰς τὰς ὄρεας, εὖ εἰσὶν ἐλαφοὶ πλείους. ὅπου δὲ αὐτὸν ὡσιν, ἔχοντα τὸν λιμῶν γὰρ τὰς κῆρας καὶ ἀκόντια, πρὸς αἰετὶν μερᾶς ἐλθόντα εἰς τὸν τόπον ὅπου, τὰς μὲν κῆρας δ' ὡσιν ἀποδόν ἐκ τῶν ὡσιν, ὅπως μὴ αὐτὸν ὡσιν τὰς ἐλάφους, ὑλακτῶσιν. αὐτὸν δὲ σκεπτάμεναι, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὅψεται ἀγούρας εὖ νεβρῶν πρὸς τὸν τόπον, εὖ αὐτὸν μελῶν ἐκείνῳ τὸν αὐτῶν θύνασκειν. κατακλίνασθαι δὲ καὶ γὰρ λαδούσαι, καὶ εἰς σκεπτάμεναι, μὴ ὄρεον τὸν λιμῶν φυλάσσει τὸν αὐτῶν ἐκείνῳ, ἀπὸ τοῦ οὐσα εἰς τὸ ἀντιπείρας. ἰδόντα δὲ ταῦτα, τὰς μὲν κῆρας λῦσαι. αὐτὸν δὲ λαβόντα ἀκόντια προίγει αὐτὸν τὸν νεβρῶν τὸν πρῶτον, ὅπου εἰδὼν θύνασκειν τὸν τόπον, γνὶ μὲν ὡσιν ὅπως μὴ ὡσιν μερᾶς τῆσται. πολὺ γὰρ ἀλιμῶνται τῇ ὡσιν, ἐγγύς πρὸς αἰετὶν, ἢ οἱ πόρρωδον ἐδοξάν εἶναι. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν αὐτὸν πρὸς αἰετὶν ἐγγύς. ὅδε αὖ ἔπειτα μερᾶς, πρὸς αἰετὶν αὐτὸν, καὶ ἐὰν αὐτὸν ἐλθῶν, ἐὰν μὴ ἐφ' ὅσον μὲν ἢ βοδὴν μερᾶς. τὸν δὲ γνὶ μὲν οὐ μὲν. τεχνὴ δὲ τὸ ὡσιν ὅδε αὖ γνὶ αὐτὸν τῶν τῶν τῶν σκεπτάμενον, ποιεῖ ἀρχαίον αὐτὸν. ἀλώσεται

ἀλώσεται ἢ ὑπὸ τῶν κυνῶν, τὴν πόνον δ' ἰωκόμην. λαβόντα δὲ δαυὶναι τῶν ἀρκυνῶν ὁ δὲ βοήσεται. ἢ δ' ἐλάφῳ τὰ μὲν ἰδούσα, τὰ δ' ἀκούσασα, ὑποδραμεῖται τῶν ἐχόντων αὐτὸν ζήτουντες ἀφ' ἐλάφου. ὃν δὲ τούτων τῶν ἐλάφῳ ἐγκαλόμεν ταῖς κυσὶ καὶ χυῖναι τοῖς ἀκοντίοις. κρατήσαντες ἢ τούτου πορδύμεν, καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἄλλους καὶ σὺν τῷ αὐτῷ εἶδει, πῶς αὖτε αὐτῶν χυῖναι θήρας. καὶ οἱ νέοι τ' νεβρῶν ὅπως ἀλίσκονται οἱ ἢ ἡλικία μετὰ γαλοὶ χαλεπῶς. νέμοντες γὰρ μετὰ τ' μετὰ τῶν καὶ ἐτέρων ἐλάφῳ. καὶ ἀρχαῖον σὺν ὅταν δ' ἰωκωνταὶ ὃν μέσαις. ὅτε ἢ προδίδιν. ὃν ἢ τὸ ὅπαιδιν, ὀλιγάκις. αἱ δ' ἐλάφοι τὰς κυνὰς ὑπὲρ αὐτῶν ἀμυνόμεναι κατὰ πᾶν τὸν ὅσον, ὡς οὐκ ὀλέσονται εἰσιν, ἐὰν μὴ πῶς μίξας τις, διθύς ἀσκηδίασιν αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων, ὥστε μοναθιῶσαι. ἡνὰ αὐτῶν. βιαδιῆται ἢ ὅσον, τ' μὲν πρῶτον δρόμον αἱ κυνὲς ἀρχαῖον. ἢ τε γὰρ ἀρχαῖον τ' ἐλάφῳ ποιεῖ αὐτὸν πορίφορον, τότε τὰ χυῖναι ἐκός ὅτι τ' τηλικούτων νεβρῶν. δὴν τῶν ἢ καὶ τριῶν δρόμων ταχὺ ἀλίσκωνται. τὰ γὰρ σώματα αὐτῶν, ὅσα τὸ ἐπὶ νεβρῶν εἶναι τῶν πόνον δ' ὀλεσάντων αὐτὰς. ἴσωντες ἢ καὶ ποδ' ὀσφράδας ταῖς ἐλάφοις ὃν τοῖς ὅροις ποδὶ αὐτῶν λαμβάνουσιν καὶ τὰς βίβρα, καὶ τὰς νάπας ὃν ταῖς δ' ὀσφράδας καὶ τοῖς ἐργοῖς πῶς ὅσον αὐτῶν. καὶ ἢ εἶναι τὰς ποδ' ὀσφράδας, σμίλακ' πεπλεγμένους μὴ ποδ' ὀσφράδας, ἡνὰ μὴ σήπωντες τὰς δὲ σεφάνους ὀκύνκλους ἐχούσας, καὶ αὐτῶν ἡλικίας σιδηρούς τε καὶ ξυλίνους ἐγκαταπεπλεγμένους ὃν τῶν πλοκάμων. μέλους δὲ αὐτῶν σιδηρούς, ὅπως αὐτοὶ μὲν ξύλινοι ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ποδῶν οἱ ἢ πᾶσι. τὸν ἢ βρόχον ἐλίσσει δ' ὅ, τ' ὑπὸ τῶν σεφάνων ὑπὸ τῶν δ' ὀσφράδων πεπλεγμένον ἀπ' ἄρτα, καὶ αὐτῶν τ' σεφάνων. ἐστὶ γὰρ ἀσκήδων τῶν ὅσον. ὃν βρόχον αὐτῶν ἐστὶν σεφάνων καὶ ἢ σεφάνων. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἐπὶ ἀσκήδων ἐστὶν μὲν δ' ὀσφράδων ἢ πρὶν, μέγιστον ἀπιδάμου πορίφου, πᾶν παλαιῶς. ἴσωντες ἢ τὰς ποδ' ὀσφράδας διελόντες ἐλίσσει, βίβρα τῶν πεπλεγμένων. ποδ' ὀσφράδων ἢ ὅσον καὶ αὐτῶν ἴσων τῶν σεφάνων τ' ποδ' ὀσφράδων. ἐστὶ ἢ τὸ κατὰ ἀμυνόμενον σφρόντητι. διελόντες ἢ καὶ τῶν σεφάνων καὶ τῶν ξύλων ἐλίσσει ὅσον ἢ ἐξέδωκε ἀμφοῖν. ποιήσαντες ἢ τῶν ταῦν μὲν τὸ βίβρα ἐλίσσει ποδ' ὀσφράδων, ὑποθιῶσαι κατὰ τῶν ὀσφράδων. ποδὶ ἢ τ' σεφάνων καὶ βρόχον ἐλίσσει, καὶ αὐτῶν τὸ ξύλον κατὰ τῶν ταῦν καὶ τῶν σεφάνων, τῶν σεφάνων ὑποθιῶσαι δ' ὀκύνκλους ἀσκήδων καὶ μὴ ὑποθιῶσαι εἰς τὸ ξύλον. ὑπὸ ἢ τούτων πᾶσι λαμβάνει, ὡς αὐτῶν ἢ ὅσον. μετὰ ἢ ὅσον τ' γῆς ὑποθιῶσαι ἐπ' αὐτὰ, πρῶτον μὲν τ' ὑποθιῶσαι ὅσον ἐξέδωκε ἐκ τ' ὀσφράδων. αὐτῶν ἢ τῶν ταῦν γῆς σεφάνων ἐλίσσει. ἡνὰ ἢ τῶν ἐλάφῳ ὅτι μέλους αἱ δ' ὀσφράδων ἢ σεφάνων, τῶν ποδ' ὀσφράδων ἐλίσσει καὶ πᾶσι ἀσκήδων, νεβρῶν καὶ κυνῶν δ' ὀσφράδων. ταχὺ δὲ ποιεῖ ὅσον. ὑποθιῶσαι ἢ ἐχόντες τὰς κυνὰς, τὰς μὲν ὃν τοῖς ὀσφράδων ἐστῶσας. μέλους μὲν ὅσον. καὶ ἢ καὶ ἐλίσσει ἡλικίας ὃν τοῖς ἐργοῖς πρῶτον. ὃν μὲν γὰρ τοῖς ὀσφράδων οὐ μόνον ἐλίσσει ἀλίσκονται, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἡλικίας, ὅσα τ' ὀσφράδων. ὃν δὲ τοῖς ὀσφράδων τ' νυκτὸς ὅσον. ὅσα τὸ μετὰ ἡλικίας ποδ' ὀσφράδων αὐτῶν. ἐπὶ δ' αὐτῶν ἢ ὑπὲρ αὐτῶν μετὰ τῶν ποδ' ὀσφράδων, μετὰ τῶν ὑποθιῶσαι τὰς κυνὰς, καὶ ὑποθιῶσαι τῶν δ' ὀσφράδων τῶν ξύλων

Capitur autem à canibus cum labore insequens: captum custodi retium tradat. uigilet ille: cerua partim uidens, partim audiens, tenentem inuadet, ut ipsum eripiat. Tum uero canes hortetur, et iaculis utatur. Hunc ubi obtinuerit, ad alios tendat, in quos simili uenatione utetur. Et iuniores quidem huiusmodi hoc modo capientur. At uero iam iam grandisculi difficilior: nam cum matribus alijsque ceruis pascuntur: quibus in medijs cum agitantur, fugiunt saepe inter primos, raro inter postremos, et pro illis pugnant ceruae canes proterunt. Itaque non facile capi possunt, nisi quis perturbatas dissipet, ut ex ipsis quispiam unus destituatur: quod ubi coacta fuerint, primo cursu canes superantur. Sed quia trepidum illum facit absentia ceruarum et hinnulorum, id ætatis celeritas nulli procedit, secundo tertione cursu statim capitur. Corpora enim illorum cum adhuc tenera sint, labori superesse non possunt.

De tendiculis.

Quinetiam tendiculae ceruis ponuntur, in montibus circa prata, secus fluentia, prope saltus, in huiusmodi agris, quocumque adierint. Tendiculas autem oportet fruticeas plicari, delibratas ne putrescant, et spiras habere annulares, et insertos plicationi ferreos alternis, ligneosque clauos, sed robustiores ferreos, ut si lignei cesserint, hi pedem premant. Laqueum uero funiculi superponendum spirae, funiculumque ipsum ex sparto plicatum esse: hoc enim inuiolabile est. Laqueus ipse funiculi: ualidi sint: lignum quod pedet quernum sit uel illigneum, longitudine trium pedum, crassitudine unius ulnae cum cortice. Tendiculas uero ponat aperta scrobe quinque pedum in orbem desuper spiras tendiculas aequalem, ita ut inferiori angustia respiciat: similiter funiculo et ligno scrobem aperiat quanta utrique conueniat. Haec ubi fecerit, summam tendiculae scrobem subternat, laqueum uero funiculi spirae circumponat: et cum ipsam et lignum in suo utroque loco posuerit, uirgulas enodes superponat non prominentes, et eas minutis folijs sternat, quae tunc anni tempus habebit. Postea uero primam in superficiem terra inijciatur, et scrobibus defossa, et super eam solida terra procul inde sumpta, ut ceruae quammaxime oculi sit locus: quod supererit terrae asportetur longe à tendicula, quia si recenter mota cerua (id quod subito facit) odorem senserit, aueretur. Venator cum canibus montana in aurora potissimum, quamquam et in reliquo diei, campestris diluculo obseruet: nam in montibus non noctu solum capiuntur, sed interdum propter solitudinem. In agris autem nocte tantum: nam in die homines metuant. Sed ubi tendiculam resupinatam inuenerit, solutis canibus transcurrat ligni

ligni sulcum, quocumq; ferat obseruans. Erit enim per multum spaciū non incertus: quippe motis lapidibus & in agris limes ductus manifestus erit. Quod si asperiora superet, rarius de ligno cortex rupibus hærebit, & uideo transcursum faciliores erūt: sed si pede uinctus fuerit anteriore, cito capietur. Nam lignum inter currendum, corpus totum & ora flagellat: sed si posteriore, lignū quod trahitur uniuersum corpus impedit: plerumq; etiam in bicornes ramos tractum incidit, & nisi funiculum abruperit, illic deprehenditur. Sed si mas fuerit siue ita captus, siue labore uictus, non est cominus adeundum: nam cornibus ferit & pedibus: eminus igitur iaculis utendum. Capiuntur uero etiam sine tendiculis cum agitantur æstate. Nam ualde fatiscunt, ut stantes iaculis confodiantur. In mare etiā si obstitierit, & undas se trepide conijciunt: nonnunquam deficiente spiritu labuntur.

De apris. At in apros canes comparet Indicas, Cretenses, Locrenses, Lacenas: sagenas, iacula, uenabula, tēdiculas. Primum igitur canes hoc ex genere esse oportet minimē uulgares, ut parata sint cum fera pugnare. Sagenas autē eodem lino quo retia, filis quinque & quadraginta, et chordulis tribus, et unaquæq; chordula filis quindecim, a fastigio macularū decem longitudo. Laqueorū autem altitudo cubitalis. Plage dimidio crassiores sagenis, in fastigijs annulos habeāt laqueis suppositos, extremaq; earū per annulos exeāt: sufficiēt uero quindecim. Iacula uaria sint, quæ lances habeāt satis amplas et leuigatas, hastiliisq; ualida. At uenabula primū lanceas habeant longitudine ulnarū quinque, in medio fistule dentalia solida fabricata, & hastilia cornea crassitudine haste. Tēdicula uero qualis ceruorū. Sed uenationis comites adsint: fera. n. a multis uix capi potest. Quomodo autē singulis quibuscumq; uti conueniat, ostendam.

De uenatione aprorum.

Primum igitur cum ad locum uenerint ubi cum esse conijciūt, canum gregem subducere oportet, & soluta una ex lacenis, repri-mēs alias cum cane circumeat: cum uestigia deprehēderint indagādo, sequatur deinceps quo tenor duxerit. Et aprum multa uenatoribus indicabunt, in mollibus locis uestigia, in syluosis ramorū fragmenta, ubi arbores fuerint dentium uulnera. Canis uero ut plurimum ad syluosa indagando perueniet, quod in his locis fera plerumq; recūbit: nam hyeme calidiora sunt, æstate recentiora. Cum ad cubile peruenierint, latrat, ille autem surgere non solet. Sumat igitur canē, et ipsam cum alijs omnino procul a cubili religet, & sagenas ad diuortia tendat, laqueos iniiciens ad syluæ truncos bicipites. Ipsius autem sagenæ lōgo producto sinu tibicines intrinsecus faciat, subiectis utrinq; ramis: et in sinu per laqueos

ξύλου σκοπούμενον, ὅπου αὐτὸν φέρεται. ἔσται ὅτε ἂν ἄδωλον ᾖ τὸ πολὺ. οἷτε γὰρ λίθοι ἔσονται λεκηνόμοιοι, τὰ τῶν ὑπὸ σῦρματα τῶν ξύλων καταφανῆ ἐν τοῖς ὄρεσιν. ἐὰν δὲ βραχέας τόπους διαπερᾶ, αἰπότερα ἔξωσι τὸ φλοῖον τῶν ξύλων ἀφαιρετασμένον, καὶ ἡ τῶν ὄρεων αἰ μεταδρομαὶ ἔσονται. ἐὰν μὲν οὖν τῶν περὶ τοὺς ποταμούς, ταχὺ ληφθήσεται. ἐν γὰρ τῶν ὁρίων πάντων τὸ σῶμα τύπηται τὸ πρόσωπον. ἐὰν δὲ τῶν ὁρίων ἀφελόμενον τὸ ξύλον, ἐμποδισθῇ ὅλως ἔστι τῶν σώματι. γνίσκω δὲ καὶ εἰς διεικτέρας ἐλθὼν ὑπὸ τῆς φερόμενον, καὶ ἐὰν μὴ ἀπὸ ῥῆξιν τὴν σειρίδα, καταλαμβαίνονται αὐτοὶ. καὶ δὲ ἐὰν οὕτως ἐλθῇ ἡ πόδι γνόςμενον τὸν ὄρεον, καὶ μὴ ἀπὸ ῥῆξιν, καὶ περὶ σείας ἐγγύς. τοῖς γὰρ κέρασι παῖσι καὶ τοῖς ποσὶν. ἀποβῇ ἐν ἀκοντίῳ. ἀλίσκοντες ἡ καὶ αὐτὸν ποδοσφάβας διακόμενοι. ὅταν ἡ ἡ ὄρεα θείων. ἀπαγορεύουσι τὸ σφόνδα, ὥστε ἐσθῆσαι ἀκοντίζοντες. ῥιπῆσαι δὲ καὶ εἰς τὴν δάλασσαν ἐὰν κατέχοντες, καὶ εἰς τὰ ὕδατα ἀπρὸς μέλαι, ὅτε ἡ δὲ ὕσπνοισιν πῖπθονσι. πῶς δὲ τὸν ὄρεον ἀπὸ τοῦ κέντρου κινῆσαι ἰνδικῆς, κρητικῆς, λοκρίδας, λακάνας, ἀρκυς, ἀκόντια, περὶ ἀλῆα, ποδοσφάβας. πρῶτον μὲν ἐν γὰρ εἰς τὰς κινῆς ἐκ τοῦτον τὸ γένος, καὶ τὰς ὑπὸ τῶν χύσας, ἵνα ἐτοιμοὶ ὦσι πολεμεῖν τῶν θείων. αἰ δὲ ἀρκυς λίνων μετὰ τῶν ὄρεων ὡς αἰ τῶν λαγῶν, πρῶτον καὶ τῶν ἀκοντίζοντων λίνων ἐκ τριῶν τόνων ἕκαστος ἡ τὸν ὄρεον ἐκ τριῶν καὶ δὲ λίνων. ἀπὸ δὲ τῶν κορυφαίων τὸ μέγεθος διακόμενοι τὸν βολῆτον τῶν βρόχων πυλόντων. οἱ δὲ περὶ δρομοὶ ἡμῶσι τοῖς ἀρκύων πύχους. ἐπὶ ἀκροῖς δὲ διακτυλίου ἐχέτωσαν. ὑφείδωσαν δὲ τὸν ὄρεον βρόχους. τὸ δὲ ἀκρον αὐτῶν ἐκ περὶ δρόμων ἐξω δὲ τῶν διακτυλίων. ἵκαναὶ ἡ πρὸς τῶν ἀκόντια. τὰ δὲ ἀκόντια ἔσω πάντων διαπᾶ, ἔχει τὰς λόγχας ἐν πλατέσι, καὶ ξυκράς. ῥάβδος δὲ σιφράς. τὰ δὲ περὶ ἀλῆα πρῶτον μὲν λόγχας ἔχοντα. τὸ μὲν μέγεθος πρὸς τὰς λαίους. κατὰ δὲ μέσῳ τὸν αὐτὸν κινῶν ὄντας ἀπὸ τοῦ κέντρου σιφρὸν καὶ τὰς ῥάβδους ἱκανῶς δὲ ορατοπαχεῖς. αἰ δὲ ποδοσφάβας ὁμοῖαι ταῖς τῶν ἐλάφων. συγκυνηγέται δὲ ἔσθωσαν. τὸ γὰρ θείον μόλις καὶ τὸ πολλὸν ἀλίσκονται. ὅπως δὲ εἰς τὸν ὄρεον ἐκείνῳ χρῆσθαι πρὸς θείον, διδάξω. πρῶτον μὲν οὖν καὶ ἐλθόντας, ὅτε αὐτῶν εἴη, ὑπὸ ἀγνῶν τὸ κυνηγέσιον, λύναντας μίαν τῶν κυνῶν τῶν λακάνων. τὰς δὲ ἄλλας ἔχοντας διεικτέρας, συμπόδιζαν τῇ κυνῇ. ἐπεὶ δὲ αὐτὴ λαβὴν αὐτὸν τὰ ἔχνη, ἐπεὶ δὲ ἐξῆς τῇ χυλόνει, ἡ γὰρ μὴ ἀκρον θία. ἔσται δὲ καὶ τοῖς κυνηγέταις πολλὰ δὴ αὐτῶν, ἐν γὰρ τοῖς μαλακοῖς τῶν χωρίων τὰ ἔχνη. ἐν δὲ τοῖς λαοῖς ἐλθὼν ὅλως ἐλθὼν. ὅτε δὲ αὐτὸν ὄρεον ἡ πρὸς γὰρ τῶν ὄρεων. ἡ ἡ κύνων ὑπὸ τὸ πολλὸν ἀλίσκονται τόπον ὑλῶν ἡ χυλόνους. κατακλίνεται γὰρ τὸ θείον ὡς αὐτὸ τὸ πολλὸν εἰς τοιαῦτα. τῶν γὰρ κυνῶν ὅτε ἀλίσκονται τὸ δὲ θείον ψυχρὰ. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ὄρεον ἀλίσκονται ὑπὸ ὑλῶν. ὅτε οὐκ ἀνίσταται ὡς τὰ πολλὰ. λαβόντας οὖν τῶν κυνῶν καὶ ταῖς μετὰ τῶν ἄλλων δῆσαι ἀποβῇ ἀπὸ τοῦ εὐνῆς πολλὸν, καὶ εἰς τοὺς ὄρεους ἐμβάλλει τὰς ἀρκυς ὑπὸ ἀλλοτῶν τοῦ βρόχους ὑπὸ ἀρχαλιδώματα ἐλθὼν διεικτέρας. ἐλθὼν ἀρκύνων αὐτῶν μακρὸν περὶ κόντα κὸλον πορτοῖν ἀντιείδας ἐν δὲ ὄρεον ἐκατέρωθεν ὄρεον καὶ τὰ κινῶν, ὅπως αὐτὸν εἰς τὸ κὸλον δὲ τῶν βρόχων αἰ αὐτὰ

αὐταὶ τὸ φέγγος ὡς μάλισα γνέχωσι, ἵνα προδίδοντι
 ὡς φανότατον ἢ τὸ ἔσθ, καὶ τὸν ποδίσδρομον ὁρᾷται
 ἀπὸ δρόμου, ἰσχυροῦ, καὶ μὴ ἐκράχου. πυνέχοντες γὰρ ἐν
 τοῖς ψιλοῖς αἱ ῥάχοι. ὡς δὲ ἐκείνης ἐμφράττει τῇ ὕλῃ
 ὡς τὰ δ' ὄστρομα, ἵνα ἐς τὰς ἀρκυς ποιεῖται τὸν δρόμον,
 ὡς μὴ ὁρᾷται. ἐπειδὴ δὲ ἡ σῶσις, ἐλθόντας πρὸς τὰς
 λύντας, λύνται ἀπὸ τῆς, καὶ λαβόντας τὰ ἀκόντια καὶ τὰ
 προβόλια, προδίδουσι. ἐγκελθόντες δὲ ταῖς κυσίμιν γὰρ τὸ ἐμ
 παρότατον, ὅς δὲ ἄλλους ἐπεδαικτο μὴ ὡς ἀρλεπόν-
 τας ἀπὸ ἄλλων πολὺν, ὅπως αὐτὸν ἢ αὐτὸν ἰκανὸν δρᾷδρο-
 μὴ. ἐάν γὰρ ὑποχωρῶν ἐμπέσῃ ἐς πυκνοὺς λινδίνους
 πληγῶν. ὡς γὰρ αὐτὸν προσπίσῃ ἐς ὅσον τὴν ὀργὴν κα-
 τίδου. ἐπειδὴ δὲ αἱ κύνοι ἐγγὺς ὡς τῇ δυνάμει ὑπὸ σία-
 σι. θορυβόμην δ' ὁρᾷται, καὶ ἢ τις αὐτῶν
 κυνῶν, προσφύεται αὐτῷ, πρὸς τὸ πρόσωπον ἀναρρί-
 ψει. θείων δ' ἐμπόδου. ἐάν δὲ μὴ, μετὰ τὴν ἀνάγκην, καὶ
 ἐάν μὴ ἢ τὸ χωρίον καταφύγῃς ἐν ᾧ αὐτὸν ἢ ἀρ-
 κυς, ταχὺ ὁρᾷται. ἐάν δὲ ἀπεδὸν δυνῶν ἐσφύεται
 πρὸ αὐτοῦ ἔχων, ἐν τούτῳ δὲ τῷ καιρῷ αἱ μὴ κύνοι
 προσκείσονται. αὐτὸν δὲ γὰρ φυλάττοντες αὐτῷ ἄκον-
 τίς, καὶ λίθοις βάλλειν πρὸς αὐτὸν ὅπως, καὶ πο-
 λὺν ἀποδῇ, ὡς αὐτὸν κατατίνειν προωθῶν αὐτὸν ἐλθόν-
 ταν ποδίσδρομον. εἴτα ὅστις αὐτὸν τῶν παρόντων ἐμ-
 παρότατος καὶ ἐγκρατέστατος, προσελθόντα ἐκ τοῦ
 προδίδου. τῷ προβόλιον παῖει. ἐάν δὲ μὴ βούληται ἀκον-
 τίς, καὶ βάλλειν κατατίνειν τὸν ποδίσδρο-
 μόν, ἀλλ' ἐπαινεῖται ἔχων πρὸς τὸν προσόντα ποδίσδρομὸν
 ποιούμην ἀνάγκην. ὅταν οὕτως ἔχῃ λαβόντα τὸν προ-
 βόλιον, προσπίσῃ. ἐχέτω δὲ αὐτὸ τῇ ἡ χεὶρ τῇ ἀριστε-
 ρᾷ προδίδου, τῇ δὲ ἑτέρᾳ ὅπως. κατὰ τοῦ γὰρ ἢ ἡ ἀρι-
 στερά αὐτῷ, ἢ δὲ δεξιὰ ἐπιβάλλει. ἐμπόδου δὲ ὁ πόνος
 ὁ μὴ ἀριστερὸς ἐπὶ τῷ χεὶρ τῇ μωνύμῳ. ὁ δὲ δεξιὸς
 τῇ ἑτέρᾳ. πρὸς τὸν δὲ προβόλιον τὸ προβόλιον μὴ
 πολλῶν μέγιστον δρᾷται, ἢ ἐμπάσει ὑπὸ σφόντα, τὰς
 πληγὰς τὰς δυνάμεις, ὡς τὴν χεὶρα τὴν δυνάμει,
 εἴτα ἐσβλέποντα ἐς τὸ ὄμμα τοῦ θηρίου γινώσκοντες
 τὴν κίνησιν τὴν ἑλθόντα ἐλθόντα ἐλθόντα. πρὸς τὸν
 ῥεῖν δὲ τὸν προβόλιον, φυλάττοντες, μὴ ἐκκρούσῃ ἐκ τῆς
 χεὶρος τῇ ἐλθόντα ἐκ τῆς, ἢ γὰρ ῥύμας ἐλθόντα
 ἐπὶ τῇ. παθόντα δὲ ὅσον πῆλιν δὲ ὑπὸ σφόντα, καὶ ἐχέ-
 ων τὸ ὕλην κατὰ τὸν. τὸ γὰρ θηρίον ἐάν μὴ οὕτως
 χεῖρα προσπίσῃ δρᾷ τὴν σημότητα τῶν ὀδόντων, τὸ σφόν-
 μα οὐ δυνάται ὑπολαβεῖν. ἐάν δὲ μετὰ τὴν ἀνάγκην
 πληγῶν. περὶ τὸ μὴ οὐ μετὰ τὴν. ἐάν δὲ μὴ δύν-
 νη, ὅταν ἐν τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ ἔχῃται, προσελθόντα ἐγ-
 γὺς τῶν συγκυνηγῶν γὰρ, ἐχόντα προβόλιον ὀρεβί-
 ζειν ὡς ἀφίστανται. ἀφίστανται δὲ οὐ γὰρ, μὴ τῇ τῷ πε-
 πηκότος. ὅταν δὲ ἴδῃ ὅσον καταλιπὼν ὅρῳ αὐτὸν ἔχῃ
 αὐτῷ, ὡς τὸν ὀρεβίζοντα ὡς ὀργῆς καὶ θυμοῦ ἐπισφύ-
 ψει. τὸν δὲ ταχὺ ἀναπνέων. τὸ δὲ προβόλιον μεμνηδαι-
 ἐχόντα ἀνίσταται. ὅ γὰρ λαλὴν ὡς τῇ ἄλλῳ, ἢ κρατῇ
 σάντα. προσφύει δὲ πάλιν τὸ αὐτὸν τρόπον καὶ προ-
 θέναι γνῶντα τὸ ὡς πλάτης ἢ ἐσφόντα, καὶ ἐπὶ σάντα
 ἔχων ἐρῶ μὴ ὡς. ὁ δὲ ὡς τὸ μὴ πρὸς τὸν, καὶ ἐπὶ μὴ
 λαλῶνται οἱ λινδίνοντες ἐλθόντες, ἀφίστανται αὐτῷ
 ῥύμας

splendor lucis prorsus insit, et currenti pars
 interior perquam lucidissima sit. Plagam ab arbo-
 re ualidam religet, non a stipite: stipites enim nu-
 dis in locis inueniuntur. Vtrinque uero arborum
 ramis claudat ea etiam quae facile adiri non pos-
 sunt ut in retia cursum nusquam declinans inten-
 dat. Cum retia tetenderit, ad canes redeant, om-
 nesque soluant, et iaculis uenabilisque sumptis
 procedant: sed canes aliquis hortetur qui peri-
 10 tissimus sit, reliqui deinceps sequantur magnis
 interuallis alius ab alio distantes, ut peritis fe-
 ra discursus late satis pateat. Nam si excedens
 in confertos inciderit, periculum est ut saucien-
 tur: et in quemcunque irruerit, in hunc iram
 excitet. Sed canes cum iam cubili propius fu-
 erint, impetum faciunt: ille perturbatus exurgit,
 et quaecunque enixa fronte inuaserit, ea retru-
 dit. Irruet autem cursu, alioquin necesse est
 transcurrere. Et si praecipuus fuerit locus in
 20 quo cum sagena detinent, statim exurgit: si pla-
 nus, ab initio stabit ibidem inherens: incumben-
 tum uero canes. Ipsos autem uenatores oportet
 intentos in eum tela conijcere, et circumue-
 nientes a tergo lapides mittere, donec illatus pla-
 gam retis intenderit. Tum eorum qui adsunt
 peritissimus uenabulo progressus a fronte percu-
 tiat. Quod si petitus idemque telis plagam in-
 tendere noluerit, sed inuadentem conuersus oc-
 cursando institerit: hoc ubi contigerit, necesse
 30 est sumpto uenabulo accedere, et manibus in-
 eum procumbere, laeva anteriore, dextra poste-
 riore: nam telum sinistra dirigit, dextra urget. Pe-
 des autem manus sequantur, laeuis laeam, dexter
 dexteram, et accedens uenabulum obijciat late-
 ra laeva praetergrediendo, non multo plus quam
 laeuorsum regrediendo, tum fera frontem in-
 spectat, capitis illius motum obseruans, et ue-
 nabulum porrigat prouidus, ne capite rotato
 de manibus excutiat. Is enim impetus fit qui
 40 excutere possit: hoc si cui contigerit, pronus
 in ora cadat oportet, et uirgulta humiliora
 comprehendat: nam si hoc modo inherens
 procubuerit, fera praecurritate dentium cor-
 pus adipisci non potest: quod si steterit, sau-
 ciari necesse est. Itaque illud attollere ten-
 tat: quod si nequiuerit, obambulans prote-
 rit. Huius autem rei liberatio una tantum
 superest: cum in hac angustia deprehensus fu-
 erit, tum ex comitibus aliquis cum uenabulo
 50 accedens, illum irriter deserturo similis.
 Deserere autem nusquam oportet, ne iacentem
 opprimat: hoc ille ubi animaduenerit, omisso
 eo quem premebat, contra irritantem pra-
 ira et furore conuertitur. Hic autem ce-
 leriter exiliat, memor cum uenabulo exurgen-
 dum esse: nam nisi uincendi salus honesta non
 est: et rursus inuadat sicut antea, ferrumque
 inter scapulas dirigat, qua parte iugulum est,
 et obnixus acriter inhaereat. Ille furens
 prouolat, et nisi lanceae dentalia prohiberent, per
 Hh hafile

Nam uoluptates multae sunt et praeuae, quibus uideantur peiora dicere uel facere compelluntur: deinde ex inanibus dictis oīa sibi comparant: ex improbis facinoribus morbos, damna, mortes: nec sibi solum, sed liberis quoque et amicis, qui sine sensu malorum suorum uoluptates prius etiam quam ceteri sentiunt: quibus hominibus ad salutem rei publicae quis uideretur? Verum eiusmodi mala nemo non abhorret, his delectatus quae nos admonemus. Honeſta enim educatio docet uti legibus, dicere de rebus iustis et audire. Quo fit, ut qui nunquam ad aliquod negotium niti et institui recusant, et sibi ipsis doctrinam laboriosamque studia uendicent, suae uero rei publicae salutem. Qui uero non in labore doceri, sed in uoluptatibus importunis degere uolunt, hi natura pessimi, qui nec legibus, nec rebus dictis obediunt. Nam quia laborem nesciunt, qualem uirum bonum esse oporteat non inueniunt. Itaque nec religiosi esse possunt, nec sapientes: et quia indocti utuntur, doctis plurimum conuiciantur. Per hos igitur nihil bene cedit: per meliores comoda omnia hominibus parantur. Meliores autem sunt qui laborem amplectuntur: quod ita esse magno probatur exemplo. Nam ueteres, quorum memoriam feci, ab ineunte aetate uenationes apud Chironem meditati, multa et honesta didicerunt: ex quibus magna illis uirtus accessit, quae ipsos nunc etiam admirandos facit. Hanc quidem omnes plane amant, sed quia per laborem quaeritur, multi eam deserunt: nam adipiscendi ratio dubia, in adipiscendo labores manifesti sunt. Quod si uirtus quasi corpus perspicui posset, homines eam minus fortasse negligere: quia sicut a se illam, ita se ab illa uideri intelligeret. Quilibet enim cum ab amato uidetur, seipso melior existit: nam nec turpia, nec indecora dicit aut facit, ne ab illo uideatur. Nunc uero probra multa et flagitia palam admittunt, quod se a uirtute uideri non putant, cum etiam ea ipsi minime perspiciant. Illa uero ubique adest: nam immortalis est: et ut quisque erga se fuerit, honore bonos, ignominia malos afficit. Quod si ab ea se conspici nosset, labores atque doctrinam quibus illa percipitur, adiret, ut ipsam acquireret. Minor autem nonnullos qui sophistae uocantur, quod se iuuenes ad uirtutem prouehere dicant, quos ab ea profusus auerit. Nam hominem nusquam uidimus, quem hi sophistae bonum fecerint, cum nec literas quidem tradant, ex quibus bonos euadere oportet. Sed ab his multa de inanibus rebus conscripta sunt, ubi non uirtus inest, sed uoluptates iunioribus inutilis: quinetiam discendi cupidos in his frustra uersari faciunt, et a rebus alijs utilibus prohibent, atque ea docent quae parum honesta sunt. Vitia igitur eorum maiora magis uitupero: scripta uero, quod uerba illis exquisita sunt: rectae sententiae, quibus iuniores ad uirtutem instituerentur, nullatenus. Equidem uulgaris homo sum, scio tamen primum esse, ab ipsa natura, id quod bonum est perdiscere: proximum, ab his potius qui uere boni scientiam tenent, quam ab alijs qui fallendi artem possident.

αἱ γὰρ ἡδοναὶ αἱ πολλαὶ καὶ κακῆς ὡς ἡ τῶν μὲν τοῦ λήγειν ἢ πρὸς τῆς ἐπαίροντος τῆς χεῖρος, εἴτα ἐκ μὲν τῆς ταύρων λόγων ἐχθρὰς ἀναίρειται, ἐκ δὲ τῶν κακῶν ὅς γὰρ νόσους, καὶ ζῆμίας, καὶ θανάτους. καὶ αὐτῶν καὶ παίδων, καὶ φίλων ἀναδιήτης μὲν τῶν κακῶν ἐχθρῶν. τῶν δὲ ἡδονῶν πλεον τῶν ἀλλῶν ἀνιδανόμην, οἷς τίς ἀνὴρ ἡσασατο πόλει σωτηρίαν; τούτων μὲν τοῦ κακῶν οὐδὲς ὅστις οὐκ ἀφ' ἐξέται βραδείας ὡς ἐγὼ παρὰ νῶ. παίδων γὰρ καλὴ διδασκαλὴ καὶ ἡδοναίς, καὶ λέγειν πρὸς τὴν δικαίω καὶ ἀκρίβει. οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸν αὐτὸν ὡς τὸ ἀεὶ μοχθεῖν τε καὶ διδασκαλίας, αὐτοῖς μὲν μαθήσεις καὶ μελέτας ὑποπόνους ἐχρυσ. σωτηρίαν δὲ ταῖς αὐτῶν πόλεσι. οἱ δὲ μὴ θέλοντες διδασκαλίας, ἀλλὰ τὴν ἡδοναίς ἀκαίροις διδάσκειν, οὐ σέβονται οὗτοι κακῶν. οὐτὲ γὰρ νόμοις, οὐτὲ λόγοις ἀγαθοῖς πείθονται. οὐ γὰρ εὐερίσκουσι, εἰ μὴ μὴ πονεῖν, εἰς ἧν τὸν ἀγαθὸν εἶναι, ὥστε οὐτε θεοσεβείας διώκονται εἶναι, ὅτι σοφοί. τῶν δὲ ἀπαιδιδόντων χράμην, πολλὰ ὑποτιμῶσι τοῖς πεπαιδευμένοις. εἰ μὲν οὖν τούτων, οὐδὲ ἀνὴρ καλῶς ἐχοί. εἰ μὲν τῶν ἀμείνων ἀπασαί αἱ ὠφέλειαι τοῖς ἀνθρώποις ἐνέωται, ἀμείνους οὖν οἱ θέλοντες πονεῖν, καὶ ὅσοι ὑποδιδέσκονται μεγάλῳ παρὰ εἴγματι. τὴν γὰρ παιδοτροφίαν οἱ παρὰ χεῖρας, ὡς ἐπεμνησθῆναι, νεοὶ ὄντες ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν λιωνηγεσίων, πολλὰ καὶ καλὰ ἐμαθόν, ὅς ὡς ἐγγύς αὐτοῖς μετὰ ἀρετῇ, διὰ τὴν καὶ νῦν θαυμάζονται, ὅτι μὲν ἐνέωσι πάντας, δὴ δὴ δὴ. ὅτι δὲ εἰς πόνον ὅς τι χεῖρ αὐτῆς, οἱ πολλοὶ ἀφίστανται. τὰ μὲν γὰρ κατὰ γὰρ αὐτῶν ἀδύνατον. οἱ γὰρ πόνος οἱ ἐν αὐτῇ ἐνέωται φανέροι. ἴσως μὲν αὖτε ἐκ τῶν σφύμα αὐτῆς δὴ δὴ ἀνὴρ ἡ πόρ ἡμετέρω οἱ ἀνθρώποι ἀρετῇ, ἐδιδόσαν ὅτι ὡς αὐτοῖς ἐκείνη ἐμφανὴς ὅς, ὅτι καὶ αὐτοὶ ὡς ἐκείνης ὁρῶνται. ὅτι αὖτε μὲν γὰρ τις ὁρᾷ τὸν ὅσον τῆς μείνου ἀπὸς ἐαυτοῦ ὅς βελτίω, καὶ οὐτὲ λέγει ὅτι πῶς αἰχρᾶ, ὅς κακῶς, ἵνα μὴ ὁφθῇ ὡς ἐκείνων. ὡς τὸν ἀρετῇ οὐκ οἰόμενοι ὑποτιμῶνται, πολλὰ καὶ καλὰ καὶ ἀρετῇ ἀντίον ποιῶσιν, ὅτι αὐτῶν ἐκείνοι οὐκ ὁρῶσιν, ἢ πάντας ὅς πέρεισι, εἰ μὴ τὸ εἶναι ἀθανάτων, καὶ ἡμᾶς οὖν πρὸς αὐτῶν ἀγαθῶν, ὅς ἡ κακῶν ἀπὸς ἀπὸς πόνους καὶ τὰς παρὰ διδύσεις αἰς ἀλίσκονται μολίς, καὶ κατὰ γὰρ αὐτῶν αὐτῶν. θαυμάζω δὲ τὸ σφύμα καλῶν μὲν, ὅτι φασὶ μὲν ἀρετῇ ἀγερῶν οἱ πολλοὶ ὅς νέους. ἀγνοοῦσι δὲ ὡς αὐτῶν ἀντίον. ὅτι γὰρ αὐτῶν ἀνδρῶν που ἐωρεάκα μὲν ὄντιν' αὐτῶν βουλαὶ ἀγαθῶν ἐπέεισαν. ὅτι γὰρ ἀμαρτὰ παρὲν ὅς, ὅς ὡς καὶ ἀγαθῶν γίγνεται. ἀλλὰ πρὸς μὲν τῶν ματαίων πολλὰ αὐτοῖς γεγραπταί, ἀφ' ὧν τοῖς νέοις, αἱ μὲν ἡδοναὶ καὶ αἱ ἀρεταὶ, ἀρετῇ δ' οὐκ ἐνί. εἰ μὴ τῆς ἀρετῇ δ' ἄλλας παρὲν τοῖς ἐλπίσιν τίς αὐτῶν μαθήσει δὴ μὲν τῶν καὶ ἐταίρων λιωλὺς καὶ σίμων, καὶ διδασκαλὴ κακῶν. μέφομαι οὖν αὐτοῖς τὰ μὲν μεγαλὰ μεζόνως. πρὸς δὲ ὡς καὶ φουσιν, ὅτι τὰ μὲν ἔργα αὐτοῖς ἐκπῆται, γινώσκουσι δὲ ὅς ὅς ἐχρυσαι, αἱ αὖτε παρὰ διδύονται οἱ νεώτεροι ἐπ' ἀρετῇ οὐδ' αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἰδιώτης μὲν εἰμι. οἱ δὲ αἱ, ὅτι καὶ πῶς μὲν ὅς παρὰ τὴν αὐτῆς φύσεως τὸ ἀγαθὸν διδύσκειται. δὴ δὴ δὴ παρὰ τῶν ἀλιδῶν ἀγαθῶν ὡς παρὰ τῶν καλῶν, ἢ ὡς τῶν ἀγαθῶν τῆς καλῆς ἐχρυσαι.

τωρ. ἴσως δὲ τοῖς μὲν ὀνόμασι δὲ σεσομμένως λέγω,
 δὲ γὰρ ἡ κτῶν ὅσον. ὡς δὲ δέοντες εἰς ἀρετὴν οἱ καλῶς πε-
 παιδευμένοι, ὁρθῶς ἐγνωσμένα ἡκτῶ λέγῃ. ὀνόματα
 μὲν γὰρ ἀπὸ παιδύσεως, γυνώμας δὲ καλῶς ἐχέον. ἴ-
 γουσι δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί, τοῦ νῦν σοφιστῆς, ὃ δὲ τοῦ φιλο-
 σοφῆς, ὅτι καὶ τοῖς ὀνόμασι σοφίζονται, καὶ ὅτι καὶ τοῖς νοή-
 μασι. δὲ λαμβάνει δὲ με ὅτι καλῶς ὁ ἔξῃς γεγράφθαι.
 ῥαδιουργοὶ γὰρ ἔσονται αὐτοῖς παχὺ μὴ ὁρθῶς μέμψαντες. καὶ
 τοὶ γεγραπταὶ γε ὅπως ἵνα ὁρθῶς ἐχῇ, καὶ μὴ σοφιστικῶς
 ποιεῖν, ἀλλὰ σοφῶς καὶ ἀγαθῶς. δὲ γὰρ δοκεῖν αὐτὰ βέλο-
 μαί με πολλοὶ, καὶ ἔτι ἡγεσιμαί, ἵνα ἀνέξελε γινῆται ἢ εἰς αἰε. οἱ
 σοφισταὶ δὲ ὡς τὸ δὲ ἀπαταῖν λέγουσι καὶ ῥαδιουργοὶ, ὡς
 τῶν αὐτῶν κέρδιαι, καὶ οὐδὲν οὐδὲν ὡφελούσι. οὐδὲ
 γὰρ σοφῶς αὐτῶν ἐγγύς οὐδέ τις, οὐδὲ ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ἀρ-
 καῖν ἐκείνῃ σοφιστῶν κλητῶν, ὅτι οὐδὲν ὄντως παρὰ γε
 εὐφρονούσι. τὰ μὲν δὲ τῶν σοφιστῶν παραγγέλματα
 πρὸς αὐτῶν φυλάττειν, τὰ δὲ τῶν φιλοσόφων γινώσκοντα,
 μὴ ἀτιμώζουσιν. οἱ μὲν γὰρ σοφισταὶ πλουσίους καὶ νέους δι-
 ρῶνται. οἱ δὲ φιλόσοφοι πᾶσι καὶ πτωχοῖς καὶ φίλοι. τὴν χάριν δὲ
 ἀνδρῶν οὐτε τιμῶσι, οὐτε ἀτιμώζουσιν. μὴ ἡλιού δὲ,
 καὶ οὐδὲ ὡς ὡς τὰς πλεονεξίας ἐκὼν ἰόντας. καὶ δὲ ὡς τὰς
 ἰδίας, καὶ τὰς δὲ πλεονεξίας, γινώσκοντα, ὅτι οἱ μὲν
 ἀριστοὶ αὐτῶν, γινώσκονται μὲν ὡς τὰ βελτίω, ἐπὶ
 πονοῖ τ' εἰσὶν. οἱ δὲ κακοὶ πᾶσι τοῖς τε κακῶς, καὶ γινώ-
 σκονται ὡς τὰ χείρω. τίς τε γὰρ τῶν ἰδιωτῶν ὅστις ἀφαι-
 ρῶνται, ὡς τὰ πόλεως, εἰς τὰς κακὰς σωτηρίας αὐτῶν
 φιλέσει; οἱ δὲ τῶν ἰδιωτῶν, τίς τε σώματα πρὸς τὸν πό-
 λεμον καὶ κακὰ καὶ ἀνέχεται ἐχούσι, πονοῖ δὲ διωκόμενοι.
 οἱ δὲ κακῶς γίνονται εἰς τὸ κακὸν τοῖς πολίταις καὶ τὰ σώμα-
 τα καὶ τὰ κτήματα καλῶς ἐχόντα παρὲς χροῖσι. ὁρῶντες
 δὲ οἱ μὲν ὡς τὰ θανάσι, οἱ δὲ ὡς τὸν φίλον ἰόντον. δι-
 σκλειαν ἐχούσι πρὸς πᾶσι. οἱ δὲ κακῶς γίνονται ὡς τὰ θά-
 νατον ὡς τὸν δούλον. ἐλόντων μὲν γὰρ πολέμια νικῶ-
 σιν. καὶ ἐλόντων δὲ, πρὸς τὸν μὲν ὅτι πᾶσι τῶν πόλεως ἐχ-
 θροὶς ὡς τὸν χειρῶν, ἐπαινομένην ἐπεὶ ὅτι ἐπ' ἀν-
 δρῶς βλάπτει οὐτε φιλοκερδία ὁρῶντες. ἐπεὶ δὲ αὐτῶν
 τῶν χειρῶν καὶ βελτίους γίνονται πρὸς πολλὰ καὶ σο-
 φύτεροι, οἱ δὲ οὐδὲ ἀφορῶν. εἰ γὰρ μὴ πόνοις ὡς τὸν μὲν
 καὶ ὡς τὸν μελέαις πολλὰς ἐπερὶ ἀλλοῦ, δὲ καὶ ἐλπί-
 ἀρας. τὰ γὰρ αὐτῶν αὐτῶν ἐπερὶ τῶν ψυχῶν ἀγωνι-
 ζόμενα, καὶ καὶ τῶν αὐτῶν οἰκνῶσι, καὶ ἰσχυρὰ πολλὰ ἔστιν. ὡς
 τῶν κακῶν γένεσι καὶ τῶν πόνοι γίνονται, εἰ μὴ μέλο-
 νι φιλοπονία καὶ πολλὰ σμύσει κρατῆσει αὐτῶν. οἱ μὲν δὲ
 καὶ πόλιν βουλόμενοι πλεονεκτεῖν, μελετῶσιν νικᾶν
 φίλους. οἱ δὲ κακῶς γίνονται καὶ νέους ἐχθρούς. καὶ οὐδὲν μὲν ἢ
 μελέτη αὐτῶν ποιεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις πολέμους ἀμείνους,
 τοῖς δὲ πολλοὺς χείρους. καὶ τοῖς μὲν ἢ ἀγρὰ μετὰ σωφρο-
 σιώνος, τοῖς δὲ μετὰ ἀγρῶ δράσας. κακοκέρδεις δὲ καὶ ἀ-
 χροκερδίας οἱ μὲν διωκόμενοι καταφρονεῖν, οἱ δὲ διωκόμενοι.
 φωνῶ δὲ οἱ μὲν οὐκ ἐπὶ ἴσιν, οἱ δὲ ἀγρῶν. πρὸς δὲ τὰ
 δεῖα τοῖς μὲν ἐπὶ ἐμποδῶν ἀσεβῶν, οἱ δὲ οὐσεβῶντοι.
 λόγοι γὰρ παλαιοὶ κατέχουσιν, ὡς καὶ θεοὶ τῶν τῶν ὁρῶν
 χαίρουσι καὶ πρᾶττοντες καὶ ὁρῶντες. ὡς ὑπάρχειν γινώ-
 μεν ὡς τῶν θεοφιλῶν τ' εἶναι καὶ οὐσεβῶς εἰς τοῖς νέους,
 τοῖς ποιοῦντας ὡς τὸν πρᾶτον, οἱ μὲν οὖν ὡς τὸν θεῶν, τῶν
 ὁρῶντα ταῦτα. ὅτι οὐδὲν καὶ τοκδύσι ἀγαθοί, καὶ
 πᾶσι

fident. Itaque uerbis forsitan insulse loquor: nam
 hoc non quaero, sed recta exquiro dicere praece-
 pta, quibus ad uirtutem libere educati iuuenes ui-
 tuntur. Neque enim uerba, sed sententiae, si honestae
 fuerint, doctos faciunt. Vituperant autem et alij
 multi sophistas istos, non philosophos, qui priu-
 detes sunt uerbis, sed re minime. Nec me latet cri-
 minaturos quamprimum, quod bene et ordine
 scriptum sit, non recte scriptum esse. Id enim ipsis
 10 facile erit: sed tamen ita scriptum est ut honestum
 sit, nec sophisticos, sed bonos sapientes faciat: neque
 enim haec uideri malo quam esse utilia, ut nunquam
 reprehendi possint. Sophistae uero ad fallendum
 dicunt et scribunt ut lucrum faciant, et nihil
 cuiquam profint: nam ex his nec fuit, nec est sapi-
 ens ullus: sed habet quisque satis ut sophista uoce-
 tur, quod apud sanos dedecus est. Moneo igitur
 sophistarum professiones uitandas esse, philoso-
 phorum uero praecepta non aspernanda. Nam so-
 20 phistae aucupantur eos qui diuites sunt, et iuue-
 nes: philosophi omnibus communes sunt et ami-
 ci, fortunas hominum nec obseruant, nec contem-
 nunt. Nec uero probaueris qui lucrum temere se-
 quuntur publicum atque priuatum, cum tibi apud
 animum proposueris bonos et meliora sentire,
 et laboribus dedi, malos et uoluptatibus affici,
 et deteriora consilire: nam priuatas res et pu-
 blicas usurpant. Quod ad communem salutem at-
 tinet, uulgo inutiles, et ad bellum segnes igna-
 30 uis sunt, quia laborem tolerare non possunt. At
 uenatores corpora et bona sua ciuibus bene com-
 parata in medium exponunt: et hi quidem feras
 inuadunt, illi amicos. Inuadendis autem sophistae
 amicis, uenatores feris, illi dedecus, hi laudem apud
 omnes comparant: nam si eas debellauerint, animalia
 noxia subigunt. Sin autem, laudantur tum primum,
 quia ciuitatis cuiuslibet inimicos adoriuntur. De-
 inde, quod nec hominis damno, nec lucri cupiditate
 grassantur. Postremo ex ipso conatu ad mul-
 40 ta meliores et sapientiores euadunt, id quam ob-
 rem docebimus. nam uenationes nisi labore mul-
 to, et cura, et solitudine praestarent, uenatores
 haud quaquam obtinerent: quippe quorum aduer-
 sarij pro uita decertant, et in sua ipsorum sede ma-
 gni roboris sunt. Itaque uenator incassum labora-
 ret, nisi feras industria uehementiore ac prudentia
 multa superaret. Illi ergo cum in urbe ditescere
 uelint, meditantur uincere amicos: uenatores au-
 tem communes inimicos, et alios hostes. Medita-
 50 tio ipsa meliores hos facit, illos multo deteriores:
 et sua utrisque uenatio, his cum modestia, illis cum
 turpi audacia constat. Flagitium et questum hi
 continere possunt, illi non possunt: uocem hi gra-
 tam emittunt, illi turpem. Quod ad rem diuinam at-
 tinet, nihil illos ab impietate deterret: at hi religio-
 sissimi sunt. Fama enim antiquitus tenet, hoc ope-
 re deos etiam letari faciendo, letari spectando.
 Quo fit, ut iuuenes horum memores quae ego admo-
 neo, si ea faciunt, dei cultores sint et pii, cum
 haec a dijs spectari arbitrentur, boni in parentes,

in patriam, in amicos, in ciues omnes. Nec uiri so-
lum studiosi uenationis probi fuere, uerumetiam
feminae, quibus haec deus tradidit, ut Diana, Atal-
lanta, Procris, et si qua alia fuit.

XENOPHONTIS

CONVIVIUM, IOANNE RI

BITTO INTERPRETE.

Irorum bonorum facta, non
modo seria, uerumetiam ioco 10

sa, mihi memoratu digna
esse uidentur. Cur autem ita
sentia, deinceps expona.
Panathenaeis magnis, ludi
Circenses agebantur. Callias

aut Hipponici filius amabat Autolyceum adhuc pue-
rum, quem uictorem in Paeratio ad spectandum ducebat.
Ut autem ludi peracti sunt, Autolyceum ipsum eiusque
patrem, domum, quam in Piraeo habebat, deducebat. Co-
mitabatur autem illi Niceratus: sed cum uidisset Socra-
tem, Critobulum, Hermogenem, Antisthenem, et Char-
midem una esse, mandauit uni ex suis, ut Autolyceum
et eos qui cum eo essent, domum duceret. Ipse igitur
accesit ad Socratem et reliquos, quos sic affatus
est: Opportune sane occurritis: constitui enim Auto-
lyceum et patrem eius conuiuium excipere. Spero igitur
apparatum splendidiorē uisum iri, si uiris praeclaris
animi donis praeditis, quales uos estis, conuiuium
decoratum fuerit, ac multo magis quam si Imperatores,
equitum magistri, denique si magistratum appetentes
adhibiti essent. Tum Socrates: Saepe, inquit, tu con-
teptim scōmata in nos iacis, quia ipse sapientia adi-
piscere causa grandem pecuniam Protagorae, Gorgi-
ae, Prodico, aliisque copulibus dedisti, et animad-
uertis nos nostra sponte sine doctore philosophari.
Tum Callias: Antea quidem celauimus uos, inquit, cum
multa, eaque sapientia plena haberem, quae proferre
possem: nunc uero si apud me fueritis, mei speciem
praebebo, multaque praeclara exponam. Socrates igitur
et illius familiares, primum (ut assolet) laudata
illa inuitatione recusari ad coenam uenire. Sed cum
uolentius dolere uideretur, si non comitaretur, mo-
re eius uoluntati gesserunt. Deinde partim quidem in
gymnasio exercitati et uncti, parum loti ad illum
accesserunt: ac Autolyceus quidem primus affedit,
alii etiam pro more accubuerunt. Principio igitur,
postquam quae fierent animaduertisset, tale induxit ex-
ordium, ut diceret formam naturam esse quiddam regale,
praesertim si cum pudore, et temperantia coniunctam,
quemadmodum Autolyceus, eam quis adeptus esset.
Primum enim, ut cum lux aliqua noctu afflueret in
omnium oculos incurrit, sic tunc Autolyceus forma
pulchritudineque sua omnium oculos in se conuer-
tebat: nemoque fuit eorum qui spectaret, qui non aliqua-
tum animo commoueretur, uel secum tacitus, uel
etiam gestu aliquo immutatus. Ac omnes quidem
deorum numine afflati spectatu digni esse uiden-
tur: qui autem aliorum numine instructi sunt, tum
truculentiores visu, tum terribiliores, ac in loquen-
do uehementiores esse dicuntur. At qui casto
amore

πάσιν τῇ ἐαυτῷ πόλει ὅτι ἐκαστὸν πολιτῶν καὶ φι-
λων, οὐ μόνον δὲ ὅσοι αὐτῷ δουλεύοντες ἡγάδουσιν,
ἐχθρόν τ' ἀγαθοί, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἷς ἐδωκεν ἡ δέος
ταῦτα ἀρετῆς, ἀτακταί τε, καὶ πρόχεις, καὶ ἐπὶ ἄλλῃ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΡΗΤΟΡΟΣ ΣΥΜ-

ΠΟΣΙΩΝ.

ἄλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν
αὐτῶν ὄργανον μόνον τὰ μετὰ σπῆ-
δῆς πραττόμενα ἀξιωμακρόν εἶναι
εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς παιδείαις.
οἷς ἡ πρᾶξις ὁρμηθεὶς ταῦτα γινώ-
σκει, δὴ λῶσαι βούλομαι. ὡς μὲν

γὰρ παναθηναίων τὴν μεγάλην ἱπποδρομίαν. καλῆς δὲ
ὁ ἱπποδρόμος ὁρμηθεὶς γὰρ αὐτοῦ τοῦ παιδὸς ὄντος,
καὶ νικηκτότα αὐτῶν παγκρατίου, ἥκειν ἄγε μὴ πῶ-
θεν. ὡς δὲ ἡ ἱπποδρομία ἐληξεν, ἔχον τὸν τε αὐτοῦ
κὺν καὶ τὴν πατέρα αὐτοῦ, ἀπῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν.
σωεῖται δὲ αὐτῶν καὶ νικηκτότα, ἰδὼν δὲ ὁ μὲν ὄντας,
σπεκράτιον τε καὶ λειπόμενον, καὶ ἐρμολόγῳ, καὶ αὐτῷ
διδάσκῳ, καὶ χαρμίδει, τοῖς μὲν ἀμφὶ αὐτοῦ, ἡ γὰρ
δαίμων πρᾶξις ἐστίν. αὐτὸς δὲ πρὸς ἡλθε τοῖς ἀμφὶ σπεκρά-
τιον, καὶ ἔπειτα εἰς καλὸν γε ὑμῖν σωτὴν ἔχοντα. ἐστὶν
γὰρ μέλλω αὐτοῦ καὶ τὴν πατέρα αὐτοῦ. οἷμαι δὲ πο-
λὺν αὐτῶν κατὰ σκεδὴν μοι λαμπρότητα φανῶντα, εἰ
αὐτῶν ἐν ἐγκραδίᾳ καὶ μετῴχῳ τῆς ψυχῆς, ὡς περὶ ὑμῖν
ὁ αὐτῶν λειπόμενος εἶναι μάλλον, ἢ εἰ σφατηρὸς καὶ
ἱπποδρόμος καὶ αὐτοῦ διωχόμενος. καὶ ὁ σπεκράτης ἔπειτα
αἰετὸν ὑπὸ σκώπῃς ἡμᾶς καταφρονῶν, ὅτι σὺ μὲν προ-
ταγόρα τέ, πολὺν ἀργύριον δέδωκας ὑπὸ σφίσι, καὶ γὰρ
γίγας, καὶ πεδολόγος, καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἡμᾶς δὲ ὄρεας αὐ-
τοῦ γένους τινὰς φιλοσοφίας ὄντας. καὶ ὁ καλῆς,
καὶ πρόδοξος μὲν γε, ἔφη, ἀπεκρυψόμενοι ὑμᾶς ἔχον
πολλὰ καὶ σοφὰ λέγειν. νῦν δὲ εἰάν τις ἐμοὶ ἦτε, ὑπὸ
δείξω ὑμῖν ἐμαυτὸν, πάντων πολλῶν αὐτοῦ δὲ ἄξιον ὄντα.
οἱ αὖτε ἀμφὶ τὸ σπεκράτιον, πρῶτον μὲν ὡς περὶ εἰκὸς
ἐπανοῶντος τῶν ληόντων, οὐχ ὑποκρινόμενοι σωφει-
πνῆσαι, ὡς δὲ πάντων ἀχρόμυλον φανερόν, ὡς εἰ μὴ
φαίντο, σωφροσύνην ἔχον. ἔπειτα δὲ αὐτῶν οἱ μὴ γυμνα-
σάμενοι καὶ χριστάμενοι, οἱ δὲ καὶ λουσάμενοι πρὸς ἡλθε. αὐ-
τοῦ καὶ μὴ πρὸς τὴν πατέρα ἐκαστὸν. οἱ δὲ ἄλλοι ὡς
πρὸς εἰκὸς κατεκλίθησαν. θυτὸς μὲν ἐν γυνόχῃς τὰ γυ-
νόμενα, ἡ γὰρ αὐτῶν φύσει βασιλικὴν τε καὶ ἄλλαν εἶναι,
ἀλλὰ τὴν καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτοῦ καὶ σωφροσύνης, καὶ δὴ πρὸς
αὐτοῦ καὶ, τότε ἐκτεταταί τις αὐτό. πρῶτον μὲν γὰρ
ὡς περὶ ὅταν φέγγῃ τὴν νύκτα φανῇ πάντων πρὸς
γέται τὰ ὄμματα, οὕτως καὶ τότε τὸ αὐτοῦ καὶ καλ-
λὸν πάντων εἰλκε τὰς ψυχὰς πρὸς αὐτόν. ἔπειτα τῶν
ὁρώντων, οὐδὲς οὐκ ἐπαχέει τὴν ψυχὴν ὑπὸ ἐκείνῳ.
οἱ μὲν γε σωφροσύνην ἐκτεταταί, οἱ δὲ καὶ ἐκτεταταί.
τό πᾶν. πάντες μὲν αὖτε οἱ ἐκ δειῶν τὸ κατεχόμενοι,
ἀξιοθέατοι διοῦσι εἶναι. ἀλλ' οἱ μὲν δὲ ἄλλων πρὸς τὸ
γοργότοπον τε ὁρᾶσθαι, καὶ φοβερώτερον φέγγεσθαι,
σοφροσύνην εἶναι φέρονται. οἱ δὲ ὑπὸ τῷ σφαιρῶν
ὁρᾶσθαι